Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 639/2014,**

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta

(EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1383, annettu 28 päivänä toukokuuta 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Komission delegoitu asetus (EU) 2016/141, annettu 30 päivänä marraskuuta 2015	L 28	2	4.2.2016

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 134, 30.5.2015, s. 32 (639/2014)

▼B

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 639/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 35 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 36 artiklan 6 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 12 kohdan, 44 artiklan 5 kohdan, 45 artiklan 5 ja 6 kohdan, 46 artiklan 9 kohdan, 50 artiklan 11 kohdan, 52 artiklan 9 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan, 58 artiklan 5 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan sekä 67 artiklan 1 ja 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 ([2]) on kumottu ja korvattu asetuksella (EU) N:o 1307/2013. Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään uudesta oikeudellisesta kehyksestä, joka sisältää suorien tukien uuden järjestelmän, mukaan lukien viljelijöiden perustuki ja muut tukijärjestelmät. Sillä siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä. Uuteen oikeudelliseen kehykseen sisältyvien järjestelmien moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tietyt säännöt on annettava tällaisilla säädöksillä. Hallinnollisen taakan keventämiseksi kyseisten sääntöjen olisi oltava yksinkertaisia ja helppoja valvoa. Kyseisillä säädöksillä olisi korvattava komission asetuksissa (EY) N:o 1120/2009 ([3]) ja (EY) N:o 1121/2009 ([4]) vahvistetut säännöt.

(2) Kyseistä kehystä on tarpeen täydentää tällä asetuksella seuraavien osalta: eräät yleiset säännökset, perustukijärjestelmä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä, tuki ilmaston ja ympäristön kannalta

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta (EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16).

([3]) Komission asetus (EY) N:o 1120/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 1).

([4]) Komission asetus (EY) N:o 1121/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 27).

▼B

suotuisia maatalouskäytäntöjä soveltaville viljelijöille, tuki maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille, vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki, puuvillan lajikohtainen tuki sekä kussakin tukijärjestelmässä tarvittavat tiedoksiannot.

(3) Rahoituskuriin liittyvän suorien tukien mukauttamisen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa yleiset säännöt, jotka koskevat tällaisten vähennysten laskentajärjestystä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ([1]) mukaisten vähennysten osalta.

(4) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ([2]) mukaisesti on aiheellista täsmentää, että silloin kun jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä unionin lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi, niiden on käytettävä harkintavaltaansa tiettyjen periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien erityisesti syrjimättömyysperiaate.

(5) Muun kuin tuotantosidonnaisen tuen olisi oltava vaatimusten mukaista, jotta niitä voidaan pitää tuotannosta irrotettuna tulotukena Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen ([3]) mukaisessa tarkoituksessa, ja tuotantosidonnaisen tuen olisi oltava vaatimusten mukaista, jotta sitä voidaan pitää mainitun sopimuksen ”siniseen laatikkoon” kuuluvana.

(6) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti maataloustoiminta ei edellytä maataloustuotteiden tuottamista, kasvatusta tai viljelyä. Viljelijät voivat sen sijaan säilyttää maatalousmaan sellaisessa kunnossa, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, tai toteuttaa tiettyjä vähimmäistoimia sellaisessa kunnossa luontaisella tavalla pidettävällä maatalousmaalla, että se soveltuu laitumeksi tai viljelyyn. Koska viimeksi mainitut kaksi toimea edellyttävät viljelijältä tiettyä toimintaa, on tarpeen vahvistaa unionin puitteet, joissa jäsenvaltioiden on vahvistettava lisävaatimuksia kyseisille toimille.

(7) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa oleva pysyvän nurmen määritelmä sisältää ympäristösyistä myös muita kuin nurmikasveja, kuten laidunnettavia pensaita ja/tai puita, edellyttäen, että heinäkasvit tai muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa peruste sen vahvistamiseksi, milloin heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä.

(8) Tällainen pysyvän nurmen määritelmä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden katsoa, että laidunnettava ala, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) No 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

([2]) Ks. yhdistetyt asiat 201/85 ja 202/85, Klensch, tuomio 25.11.1986, Kok. 1986, s. 3477, kohta 10.

([3]) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

▼B

nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, on pysyvää nurmea. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa perusteet tällaisten vakiintuneiden paikallisten käytäntöjen määrittelemiseksi.

(9) Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti katsoa, että laidunnettava ala, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, on pysyvää nurmea. Tällaiseen pysyvään nurmeen voidaan soveltaa vähennyskerrointa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseisen säännöksen oikeasuhteisen soveltamisen varmistamiseksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta tehdä ero eri alojen luokkien välillä, jotta tällaisiin luokkiin voidaan soveltaa eri vähennyskertoimia.

(10) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, jonka maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, ja joka ei harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion määrittämiä vähimmäistoimia. Sen vuoksi on tarpeen määritellä, milloin tällaisten alojen on katsottava muodostavan suurimman osan viljelijän maatalousmaasta, ja täsmennettävä kyseisen säännöksen soveltamisalaa.

(11) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti ns. sulkulistan soveltamisalan piiriin kuuluvaa tahoa on pidettävä aktiiviviljelijänä, jos tämä pystyy todistamaan täyttävänsä jonkin kyseisessä säännöksessä luetelluista vaatimuksista. Yksi kyseisistä vaatimuksista on sen osoittaminen, että suorien tukien vuotuinen määrä on vähintään 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa säännökset, jotka koskevat sen vahvistamista, ovatko tulot peräisin maataloustoiminnasta vai muusta kuin maataloustoiminnasta.

(12) Lisäksi on tarpeen vahvistaa säännöt siitä, miten suorien tukien vuotuinen määrä määritellään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, mikä sulkee eräät viljelijät mainitun asetuksen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle. Tasapuolisen kohtelun takaamiseksi Bulgariassa, Kroatiassa ja Romaniassa viljelijöille, joiden suoriin tukiin sovelletaan asteittaista käyttöönottoa, suorien tukien vuotuisen määrän olisi näissä jäsenvaltioissa perustuttava asteittaisen käyttöönoton päättyessä myönnettäviin lopullisiin määriin.

(13) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan ja tapauksen mukaan 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti viljelijä voidaan jättää tuen ulkopuolelle, jos hänen maataloustoimintansa on merkityksetöntä tai jos hänen pääliiketoimintaansa tai toimialaansa ei kuulu maataloustoiminnan harjoittaminen. Tältä osin on tarpeen määritellä eräitä vaatimuksia ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus vahvistaa vaihtoehtoisia vaatimuksia sellaisen maataloustoiminnan osalta, joka on hyvin vähäistä.

▼B

(14) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään useista mahdollisuuksista myöntää tukioikeuksia viljelijöille. Oikeusvarmuuden vuoksi olisi säädettävä, että silloin kun kyse on perinnöstä, ennakkoperinnöstä, peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, sulautumisesta tai jakamisesta, saatavien tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan samoin edellytyksin kuin ne olisi vahvistettu tilaa alun perin hoitaneelle viljelijälle. Lisäksi on tarpeen säätää säännöt siitä, miten myönnettävien tukioikeuksien lukumäärä vahvistetaan jakamisesta johtuville tiloille, jotka sijaitsevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa. Viljelijöiden oikeutettujen odotusten vuoksi viljelijän oikeudellisen aseman muutoksen ei pitäisi vaikuttaa niiden tukioikeuksien lukumäärään ja arvoon, jotka viljelijä voi saada, jos tällainen viljelijä vastaa edelleen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

(15) Oikeusvarmuuden vuoksi ja tukioikeuksien moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on tarpeen täsmentää, että tukioikeuksien myöntämisessä ja aktivoinnissa otetaan huomioon ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti määritetyt tukikelpoiset hehtaarit.

(16) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti ([2]) tukioikeudet olisi myönnettävä sille, jolla on päätäntävaltaa sillä alalla, jolle tukea haetaan, harjoitettavan maataloustoiminnan osalta ja kuka saa kyseisen toiminnan osalta voitot ja kantaa niihin liittyvät taloudelliset riskit. On aiheellista täsmentää, että tätä periaatetta sovelletaan erityisesti silloin kun yksi tai useampi viljelijä on tehnyt hakemuksen tietystä tukikelpoisesta hehtaarista tukioikeuksien saamiseksi.

(17) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa sallitaan jäsenvaltion soveltaa vähennyskerrointa eräisiin pysyvänä nurmena oleviin tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka sijaitsevat ilmasto-olosuhteiltaan – erityisesti korkeudesta ja muista luonnonhaitoista johtuen – vaikeilla alueilla. Kyseisen säännöksen oikeasuhteisen soveltamisen varmistamiseksi on aiheellista vahvistaa puitteet tällaisen vähennyskertoimen soveltamiselle erityisesti enimmäisvähennyksen osalta.

(18) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa vahvistetaan perusperiaate, jonka mukaan suoria tukia voivat saada ainoastaan aktiiviviljelijät. Lisäksi mainitun asetuksen 24 artiklan 9 kohdassa

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta (katso tämän virallisen lehden sivu 48).

([2]) Ks. asia C-61/09, Landkreis Bad Dürkheim, tuomio 14.10.2010, Kok. I-09763, 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

▼B

sallitaan jäsenvaltion vahvistaa tukioikeuksien myöntämistä varten tilan vähimmäiskoko. On aiheellista, että kyseiset säännökset otetaan huomioon myös tukioikeuksien arvoa määritettäessä.

(19) Jos kalenterivuodeksi 2014 myönnetty tuki otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan mukaisesti tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi, olisi täsmennettävä, että jäsenvaltio voi päättää olla ottamatta huomioon kaikkia kyseisessä säännöksessä lueteltuja toimenpiteitä. Jotta viljelijöitä ei rangaistaisi aiheetta, tukioikeuksien arvon määrittämisen kannalta olennaisiin viitemääriin ei pitäisi sisältyä asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvun mukaisesti vahvistettuja tukien vähentämisiä tai epäämisiä. On aiheellista täsmentää, miten kyseinen tuki on otettava huomioon, ja vahvistaa lisäperusteita, jotka ovat tarpeen eräiden mahdollisesti huomioon otettavien järjestelmien tuotantomääristä irrotetun luonteen varmistamiseksi.

(20) Tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi on lisäksi tarpeen täsmentää, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 3 kohdassa viljelijän tukioikeuksiin kuuluvat myös ne tukioikeudet, jotka on vuokrattu toiselle viljelijälle vuokranantajan vuotta 2014 koskevan hakemuksen jättöpäivänä.

(21) Viljelijöiden tulotuen ennakoitavuuden mahdollistamiseksi on aiheellista vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltioiden on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijöille tukioikeuksien lopullinen arvo ja lukumäärä, jos viljelijöille ilmoitettiin niistä alustavien tietojen perusteella.

(22) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi on aiheellista vahvistaa tukioikeuksien arvo viimeisimmän sellaisen vuoden perusteella, jolloin ei esiintynyt ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita, jos viljelijää kohtasi kyseisissä artikloissa tarkoitettuna viitevuonna ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet. Jäsenvaltion olisi hallinnollisen taakan keventämiseksi kuitenkin sallittava vahvistaa tietty kynnys sen vaikutuksen osalta, joka ylivoimaisella esteellä tai poikkeuksellisilla olosuhteilla on ollut viitevuonna saatuun suoraan tukeen.

(23) Jos tila tai sen osa myydään tai vuokrataan järjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ennen tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen viimeistä jättöpäivää, olisi säädettävä, että jäsenvaltio voi päättää, että viljelijä voi sopimuksen nojalla siirtää tilan tai sen osan kanssa siirrettävät tukioikeudet. Tällaisen sopimuslausekkeen nojalla tukioikeudet olisi myönnettävä myyjälle tai vuokranantajalle ja siirrettävä suoraan ostajalle tai vuokraajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että myyjän

▼B

tai vuokranantajan vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen myyjän tai vuokranantajan vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi. Lisäksi olisi täsmennettävä, ettei tällaisiin siirtoihin sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohtaa.

(24) Kun kyseessä on tukioikeuksien yksikköarvon laskenta, olisi säädettävä selkeät säännöt, jotka koskevat lukujen pyöristämistä, mahdollisuutta jakaa olemassa olevia tukioikeuksia osiin silloin, kun ilmoitetun tai tukioikeuden mukana siirrettävän viljelylohkon koko on vajaa hehtaari, sekä mahdollisuutta sulauttaa tukioikeuksia ja vajaita tukioikeuksia.

(25) Oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen vahvistaa määräaika, johon mennessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut alueet on määriteltävä.

(26) Olisi vahvistettava kansallisten tai alueellisten varantojen hallintoa koskevat erityissäännökset.

(27) On tarpeen vahvistaa perusteet ja enimmäisprosenttiosuudet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, jotta kyseisen säännöksen mukaisesti tehtävät vähennykset eivät merkittävästi haittaa tai estä tukioikeuksien siirtämistä.

(28) Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista täsmentää sen määrän määrittämistä, joka voidaan palauttaa kansalliseen tai alueelliseen varantoon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 28 artiklan tai 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettaessa tukioikeuksia perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.

(29) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklassa säädetään pakollisista ja vapaaehtoisista tapauksista, joissa tukioikeuksia myönnetään kansallisesta tai alueellisesta varannosta. On aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat tällä tavoin myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa, ja säätää, ettei asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 ja 10 kohdan mukaisesti tehtävillä jäsenvaltioiden päätöksillä saa kyseenalaistaa mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa vahvistettua ensisijaisuusjärjestystä. Myös asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan soveltamisen olisi oltava johdonmukainen mainitun asetuksen 24 artiklan 6 ja 7 kohdan sekä tähän asetukseen sisältyvien vaikeuksia koskevien sääntöjen kanssa. Perustukijärjestelmän tuotantomääristä irrotetun luonteen varmistamiseksi kansalliseen tai alueelliseen varantoon liittyvien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskennan ei pitäisi perustua sektorikohtaisiin perusteisiin sen päivämäärän jälkeen, jonka jäsenvaltio vahvistaa komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ([1]) 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1122/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65).

▼B

(30) Oikeusvarmuuden vuoksi ja maataloustoimintansa aloittavien viljelijöiden tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi on aiheellista täsmentää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 11 kohdan b alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintansa aloittavan viljelijän käsitettä.

(31) Kun jäsenvaltio myöntää tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti, niiden arvo olisi laskettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklan mukaisesti.

(32) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetään useista mahdollisuuksista, joilla jäsenvaltiot voivat rajoittaa viljelijöille myönnettävien tukioikeuksien lukumäärää. Sen vuoksi joillakin viljelijöillä voi olla suuri osuus tukikelpoisia hehtaareja ilman tukioikeuksia, mikä voi johtaa vaikeuksiin, sillä eräät perustukijärjestelmään liittyvät lisäjärjestelmät, erityisesti tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille, perustuvat tukikelpoisiin hehtaareihin, jotka ilmoitetaan tukioikeuksien aktivoimiseksi. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että jäsenvaltiot voivat myöntää tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta silloin kun asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa mainitut rajoitukset vaikuttavat viljelijään merkittävästi. Koska eräisiin aloihin ei sovelleta viherryttämisvelvoitteita ja niiden osalta aiheutuu viherryttämisvelvoitteiden noudattamisesta vain vähän kustannuksia, jäsenvaltioiden olisi myös sallittava jättää tällaiset alat huomiotta viljelijän kohtaamia vaikeuksia määritellessään.

(33) ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti viljelijän hallinnassa olevat (omistetut tai vuokratut) tukioikeudet, jotka ylittävät tukikelpoiset hehtaarit, lakkaavat olemasta voimassa. ◄ Oikeusvarmuuden vuoksi on aiheellista vahvistaa järjestys, jossa kyseisten tukioikeuksien voimassaolo päättyy, ja antaa täytäntöönpanoa koskevia lisäsääntöjä. Lisäksi on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa kyseisen säännös huomioon myös tukioikeuksien arvoa vahvistettaessa.

(34) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään, että eräissä jäsenvaltioissa perustuki voidaan panna täytäntöön yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmänä enintään vuoteen 2020 saakka. Ottaen huomioon, että hehtaarikohtainen yhtenäinen pinta-alatuki lasketaan vuosittain ja että perustukikelpoisuus on edellytys useimpien muiden suorien tukien järjestelmien soveltamiseen, eli se liittyy niihin olennaisesti, on tarpeen täsmentää, että asianomaisten järjestelmien soveltamiseksi on otettava huomioon ainoastaan ne tukikelpoiset hehtaarit, jotka määritetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti.

(35) Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava jäsenvaltio, joka soveltaa perustukijärjestelmää viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018, voi eriyttää hehtaarikohtaisen yhtenäisen pinta-alatuen ottaen huomioon tietyt kalenterivuoden 2014 osalta myönnetyt tuet. Tällaisen eriyttämisen soveltamiseksi on aiheellista täsmentää, miten kyseiset tuet olisi otettava huomioon, ja vahvistaa lisäperusteita, jotka ovat tarpeen tiettyjen järjestelmien tuotantomääristä

▼B

irrotetun luonteen noudattamiseksi. Jos viljelijää kohtaa kalenterivuoteen 2014 vaikuttava ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, on aiheellista vahvistaa, että eriyttäminen tapahtuu viimeisimmän sellaisen vuoden perusteella, jolloin ei esiintynyt ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Jäsenvaltion olisi hallinnollisen taakan keventämiseksi kuitenkin sallittava vahvistaa tietty kynnys sen vaikutuksen osalta, joka ylivoimaisella esteellä tai poikkeuksellisilla olosuhteilla on ollut viitevuonna saatuun suoraan tukeen. Lisäksi olisi oikeusvarmuuden vuoksi vahvistettava säännöt, jotka koskevat perintöä tai ennakkoperintöä.

(36) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa vahvistetaan ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin tarkoitetun tuen (”viherryttämistuki”) myöntämisedellytykset. Perussäädöksessä säädettyjä viherryttämistukeen liittyviä vaatimuksia sovelletaan samalla tavalla kaikkiin tuensaajiin, ja niissä säädetään sopimukseen perustumattomista toimista, minkä ansiosta yleisellä tasolla varmistetaan, että EU:n maatalous perustuu käytäntöihin, jotka ulottuvat täydentävien ehtojen vaatimuksia pidemmälle. Kyseiset perussäädöksessä vahvistetut periaatteet on otettava huomioon, kun täsmennetään viherryttämiskäytäntöjä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

(37) Jotta voidaan saavuttaa riittävä varmuustaso sellaisten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdassa säädettyjen velvoitteiden osalta, jotka liittyvät kansallisten tai alueellisten sertifiointijärjestelmien kattamiin vastaaviin käytäntöihin, olisi vahvistettava perusteet julkisten tai yksityisten sertifiointielinten nimeämiselle.

(38) Päällekkäisen rahoituksen välttämisen periaatteen noudattamiseksi on tarpeen antaa tuen laskentaa koskevat säännöt tiettyjen erityissitoumusten osalta, jotka kattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa sekä III jakson 7 kohdassa tarkoitetut käytännöt. Koska nämä sitoumukset koskevat vastaavia käytäntöjä, joiden avulla itselleen tällaisia sitoumuksia ottavat viljelijät voivat täyttää yhden tai useamman velvoitteen saadakseen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvussa tarkoitetun viherryttämistuen, olisi kyseisiä sitoumuksia koskevaa tukea verrattuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ([1]) 28 artiklan 6 kohdassa säädettyyn tavanomaiseen tukeen vähennettävä määrällä, joka lasketaan viherryttämistuen tason perusteella asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella tai erityistapauksissa kullekin viljelijälle myönnetyn viherryttämistuen perusteella.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

▼B

(39) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklassa vahvistetaan velvollisuudet, jotka koskevat viljelykasvien lukumäärää ja viljelykasvien suhteellisia osuuksia peltoalasta. Olisi vahvistettava eri viljelykasvien osuuksien tarkkaa laskentaa koskevat säännöt.

(40) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viljelykasvien suhteellisen osuuden laskennassa huomioitavaa ajanjaksoa ottaen huomioon viljelytoiminnan käytännön aikataulu ja tarve pitää hallinto yksinkertaisena.

(41) Jotta säännöt olisivat selkeät viljelijöille ja jäsenvaltioille, on pelloilla sijaitsevien maisematekijöiden suojelun edistämiseksi tarpeen selventää tilannetta sellaisten alojen osalta, joilla on maisemapiirteitä.

(42) ►C1 Eri viljelykasvien osuuksien laskemiseksi on tarpeen vahvistaa myös lisäsääntöjä, joita sovelletaan erityistapauksiin, joissa harjoitetaan erillisillä riveillä sekaviljelyä, pääkasvin alle kylvetään toista kasvia ja käytetään siemenseoksia. ◄

(43) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan velvollisuudet, joilla pyritään säilyttämään pysyvän nurmen alat, jotka parhaiten edistävät ympäristön suojelua ja erityisesti hiilen talteenottoa, luonnon monimuotoisuutta ja maaperän suojelua. Tällaista nurmea, joka on erityisen merkittävää maa-alaa ympäristön kannalta, sijaitsee Natura 2000 -verkoston sisäpuolen lisäksi sen ulkopuolella. On tarpeen varmistaa ulkopuolella sijaitsevien alojen tehokas suojelu, vahvistaa puitteet, joissa jäsenvaltiot nimeävät alueet ja joissa ne voivat ottaa huomioon jäsenvaltioiden olosuhteet sekä hyödyntää synergiaa olemassa olevien ympäristöpolitiikkojen kanssa.

(44) Jotta tällaisten pysyvän nurmen alojen suoja olisi monivuotinen, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tällaisten alojen muuttamista takaisin pysyväksi nurmeksi, jos viljelijä rikkoo tiukkaa suojelua.

(45) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa säädetään pysyvän nurmen osuuden suojelemisesta suhteessa maatalousmaan kokonaisalaan. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi seurattava pysyvän nurmen osuuden kehittymistä. Niiden olisi sallittava ottaa käyttöön ennakkolupajärjestelmä. Jos osuus pienenee yli 5 prosenttia, olisi määrättävä yksilökohtaisia velvoitteita alojen muuttamiseksi takaisin pysyväksi nurmeksi, eikä muiden alojen käyttötarkoitusta saisi enää muuttaa. Selvyyden vuoksi ja oikeasuhteisen täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viljelijöitä ja aloja, joihin lupia ja pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista sovelletaan.

(46) Jotta pysyvän nurmen käyttötarkoituksen muuttamiseen liittyvää lupamenettelyä käytettäisiin tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi voitava joustavasti valita ensisijaiset alat tai viljelijäryhmät luvan myöntämiseksi puolueettomin perustein.

▼B

(47) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat pysyvän nurmen ja maatalousmaan suhteen määrittämistä sellaisten tilanteiden välttämiseksi, joissa pysyvän nurmen alat lasketaan kahdesti siitä syystä, että nurmea pidetään pitkässä viljelykierrossa, ja jotta pien- ja luomuviljelijöiden, joihin ei sovelleta velvoitetta muuttaa aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, toteuttamalla pysyvän nurmen käyttötarkoituksen muuttamisella ei olisi välitöntä vaikutusta muiden viljelijöiden palautusvelvoitteeseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa viiteosuuttaan perustelluissa tapauksissa.

(48) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklassa luetellaan piirteet ja alat, joiden jäsenvaltiot voivat katsoa olevan ekologisia aloja. On tarpeen määrittää myös muita perusteita, jotta nämä piirteet ja alat voivat saada ekologisen alan aseman. Kyseisillä perusteilla olisi varmistettava luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja parantaminen tiloilla, jotta voidaan saavuttaa luonnon monimuotoisuuden tavoite. Kyseisissä perusteissa olisi myös otettava huomioon toimet, joita viljelijät ovat jo toteuttaneet.

(49) ►C1 Kesantoalan osalta vaatimus, jonka mukaan tällaisella maalla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa, mikä puolestaan rajoittaa torjunta-aineiden tai lannoitteiden käyttöä, ei saa estää vapaaehtoisten toimien toteuttamista, kuten luonnonkukkaseosten kylvämistä luonnon monimuotoisuuden parantamiseksi. Olisi täsmennettävä, että ala, jota pidetään ekologista alaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi kesannolla yli viiden vuoden ajan, säilyy peltoalana, eikä se kuulu pysyvän nurmen määritelmään. ◄

(50) ►C1 Koska terassiviljelmät ovat unionissa rakenteeltaan hyvin erilaisia, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä niitä koskevat yksityiskohtaiset edellytykset kansallisten tai alueellisten erityispiirteiden perusteella ottaen huomioon niiden arvo luonnon monimuotoisuuden kannalta. ◄

(51) Selkeyden vuoksi olisi laadittava luettelo maisemapiirteistä, joita voidaan pitää ekologisena alana, ja selvennettävä yhteyttä piirteisiin, jotka on jo suojattu jäsenvaltioissa täydentävien ehtojen mukaisesti. Tietyille piirteille olisi vahvistettava vähimmäis- tai enimmäiskoko, jotta voidaan helpommin yksilöidä ne ja taata, että ala on pääasiassa maatalousmaata.

(52) Suojakaistoilla, joiden on sijaittava lähellä peltoalan rajaa vesistöjen varrella tai peltoalalla ylempänä rinteessä, voidaan vähentää epäpuhtauksien valumista pintavesiin. Luonnon monimuotoisuuden edun nimissä on säädettävä, ettei ekologisiksi aloiksi luettavilla aloilla saa harjoittaa maataloustuotantoa, mitä kautta vältetään myös torjunta-aineiden käyttöä ja rajoitetaan lannoitteiden käyttöä. Jotta luonnon monimuotoisuuteen liittyviä hyötyjä voidaan lisätä entisestään, olisi sallittava vapaaehtoisia toimia, kuten luonnonkukkaseosten kylväminen. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää itse, sallivatko ne suojakaistoilla laiduntamisen ja niiton rehua varten.

▼B

(53) Peltometsätalouden hehtaarien osalta olisi täsmennettävä, että huomioon otetaan peltoalat, jotka sijaitsevat peltometsätalousjärjestelmän alueella, joka täyttää edelleen ehdot, joiden perusteella se saa tai on saanut maaseudun kehittämistukea. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat kyseiset alat täyttääkseen ekologista alaa koskevan velvoitteen, olisi otettava luonnon monimuotoisuuden tavoite huomioon määrittäessään lisäehtoja, joiden täyttyessä voidaan myöntää tukea peltometsätalousjärjestelmien käyttöönottoon kansallisissa maaseudun kehittämisohjelmissa.

(54) Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltioiden olisi voitava päättää itse, säätävätkö ne viljelystä pidättäytymisestä, mitä kautta voitaisiin välttää tuotantopanosten käyttö metsään rajoittuvilla kaistaleilla ja luoda siten puskurivyöhyke viereiseen metsään. ►C1 Tällainen vaatimus nostaa ekologisen alan arvoa, minkä olisi näyttävä tämäntyyppistä alaa koskevan painokertoimen erillisenä arvona. ◄

(55) ►C1 Lyhytkiertoisen energiapuun viljelyssä edellytetään vain rajallista tuotantopanosten käyttöä, mikä hyödyttää luonnon monimuotoisuutta välillisesti. ◄ Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämäntyyppiseen ekologiseen alaan sovellettavat ehdot laatimalla luettelo puulajeista, joita voidaan käyttää, sekä tuotantopanosten käyttöä koskevat säännöt.

(56) ►C1 Jotta täytäntöönpano voidaan mukauttaa kansallisiin olosuhteisiin, jotta kerääjäkasvien ja kasvipeitteen kykyä sitoa tehokkaasti typpijäämiä voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla ja jotta voidaan välttää paljas maaperä ja hajakuormitus pohjavedessä, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tällaisten peitteiden kylvöpäivät. Kerääjäkasvit tai kasvipeitteet olisi otettava käyttöön kylvämällä maahan viljelykasvilajien seos tai nurmea toisen kasvin alle, jotta voidaan optimoida maatalous- ja ympäristöhyödyt luonnon monimuotoisuuden kannalta. Jäsenvaltio voi vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitetun maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 4 yhteydessä päivämäärät, jonka jälkeen kerääjäkasvit ja kasvipeitteen saa hävittää mekaanisesti. ◄

(57) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt, joilla vältetään se, että typpeä sitovien kasvien kasvattaminen ekologisilla aloilla lisää typen huuhtoutumista ja huonontaa veden laatua, mikä ei olisi yhdenmukaista neuvoston direktiivin 91/676/ETY ([1]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([2]) tavoitteiden

([1]) Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

▼B

kanssa ja vaarantaisi luonnon monimuotoisuuden tavoitteen saavuttamisen. Jäsenvaltioiden olisi myös vahvistettava luettelo typpeä sitovista kasveista, joiden katsotaan osaltaan parantavan luonnon monimuotoisuutta.

(58) Jotta voidaan saada suurin mahdollinen hyöty peltoalalla sijaitsevasta ekologisesta alasta ja varmistaa, että ekologiset alat kattavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden, tehokkaan hallinnoinnin nimissä on tarpeen vahvistaa selkeästi, ettei viljelylohkoa tai maisemapiirrettä oteta kahteen kertaan huomioon saman vuoden aikana ekologista alaa koskevan vaatimuksen täyttämiseksi.

(59) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa ekologisen alan osuuteen enimmillään 50 prosentin vaatimusta aluetasolla. Sen varmistamiseksi, että tällainen alueellinen täytäntöönpano tuottaa lisäetua ympäristön ja maiseman kannalta ja edistää vihreän infrastruktuurin strategian ([1]) täytäntöönpanoa, olisi otettava käyttöön säännöt piirteistä, joita käyttämällä ekologiseksi alaksi saataisiin vierekkäisiä alueita. Lisäksi olisi vahvistettava säännöt alojen nimeämisestä, jotta voidaan luoda synergioita unionin maatalous- ja ympäristöpolitiikan täytäntöönpanon yhteydessä.

(60) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden vastuulla oleva päätös sallia viljelijöiden täyttää kollektiivisesti puolet ekologista alaa koskevasta velvoitteestaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdan mukaisesti, olisi otettava käyttöön säännöt, jotka ovat samankaltaiset kuin alueellista täytäntöönpanoa koskevat säännöt niiden piirteiden osalta, joita käyttämällä ekologiseksi alaksi saataisiin vierekkäisiä alueita, jotta voidaan taata lisäarvo ympäristölle ja vihreän infrastruktuurin edistäminen. Viljelijöiltä vaadittuja edellytyksiä koskevissa säännöissä olisi säädettävä, että tilojen on sijaittava lähellä toisiaan, mutta jäsenvaltioille olisi jätettävä joustovaraa ottaa huomioon erilaiset hallinnolliset rakenteet. Oikeudellisen selkeyden vuoksi olisi määriteltävä sen kirjallisen sopimuksen sisältö, joka osallistujien on tehtävä oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa vahvistamiseksi.

(61) Siltä osin kuin on kyse tiettyjen jäsenvaltioiden mahdollisuudesta vapauttaa metsäisille alueille sijoittautuneet viljelijät ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, olisi vahvistettava selkeät säännöt niistä menetelmistä ja tiedoista, joiden avulla määritetään metsän ja kokonaismaapinta-alan sekä metsän ja maatalousmaan välinen suhde.

([1]) Vihreä infrastruktuuri (GI) – Euroopan luonnonpääoman parantaminen. COM(2013) 249 final, 6.5.2013.

▼B

(62) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetään nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen liittyvistä tukikelpoisuusedellytyksistä. ►C1 Tuen myöntäminen edellyttää erityisesti, että nuori viljelijä on perustamassa ensimmäistä tilaansa tilan pääasiallisena yrittäjänä tai on perustanut sellaisen ensimmäistä tukihakemusta edeltävien viiden vuoden aikana ja että hän on enintään 40-vuotias ensimmäisen tukihakemuksen jättämisvuonna. ◄ Oikeushenkilöiden osalta on aiheellista, että kaikki luonnolliset henkilöt, joilla on Euroopan unionin tuomioistuimen ([1]) määrittelemä tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä, täyttävät nämä edellytykset. Lisäksi on tarpeen täsmentää, mitkä edellytykset oikeushenkilön ja luonnollisen henkilön / luonnollisten henkilöiden, jolla/joilla on päätäntävaltaa kyseisessä oikeushenkilössä, on täytettävä.

(63) Jotta voidaan välttää nuorten viljelijöiden tuen mahdollinen väärinkäyttö, olisi säädettävä, että tukea myönnetään oikeushenkilölle ainoastaan niin kauan kuin vähintään yksi niistä luonnollisista henkilöistä, joilla on päätäntävaltaa oikeushenkilössä ensimmäisenä hakuvuonna, säilyttää tämän päätäntävallan. Tuen enimmäisajanjakson määrittämiseksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan nojalla on tarpeen vahvistaa säännöt niitä tapauksia varten, joissa useammalla kuin yhdellä luonnollisella henkilöllä on päätäntävaltaa oikeushenkilössä.

(64) Jotta voidaan välttää syrjintä oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden ryhmän välillä haettaessa nuorten viljelijöiden järjestelmään, vastaavia sääntöjä olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään, jos perustukijärjestelmää ja nuorten viljelijöiden järjestelmää koskevan hakemuksen tekee tällainen ryhmä eivätkä sen yksittäiset jäsenet.

(65) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 1 luvussa säädetään mahdollisuudesta myöntää viljelijöille vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki. Olisi vahvistettava kyseisessä luvussa tarkoitetun tuen myöntämisen edellytykset.

(66) Vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea voidaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan nojalla myöntää jäsenvaltiossa ainoastaan sellaisille aloille tai alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä maatalouden muodoilla tai aloilla, jotka ovat erityisen tärkeitä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä. Lisäksi vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea voidaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustin nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla

([1]) Ks. asia C-592/11, Anssi Ketelä, tuomio 25.10.2012, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, kohta 56.

▼B

tai aloilla. Se olisi myönnettävä vuotuisena tukena, tietyissä määrällisissä rajoissa sekä tiettyjen pinta-alojen ja tuotosten tai tietyn eläinten lukumäärän perusteella. Sen varmistamiseksi, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen yhteydessä toteutettavat toimenpiteet kohdennetaan oikein ja niitä hallinnoidaan oikein ja että jäsenvaltiot voivat muokata vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea tarpeidensa mukaan, olisi säädettävä, että jäsenvaltioilla on velvollisuus määrittää ne alueet ja/tai maatalouden muodot, jotka ovat tukikelpoisia, sekä vahvistaa määrälliset rajat ja asianmukainen tuen taso. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi tuki ei kuitenkaan saa määräytyä markkinahintojen vaihtelun perusteella eikä vastata hinnanerokorvausjärjestelmää, jossa jäsenvaltiot maksavat viljelijöille kotimaista maataloustukea tavoitehinnan ja kotimarkkinahinnan erotuksen perusteella.

(67) ►C1 GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan ([1]) mukaan olisi vahvistettava erillinen perusviljelyala niitä tuottajia varten, jotka saavat tukea kyseisen yhteisymmärryspöytäkirjan liitteessä tarkoitetuille öljysiemenille. ◄ Koska öljysiemenet mainitaan luettelossa niistä aloista ja tuotannoista, joille voidaan myöntää vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea, on aiheellista ottaa tässä tukijärjestelmässä käyttöön yhteisymmärryspöytäkirjan liitteessä tarkoitetuille öljysiemenille enimmäispinta-ala unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tämän kansainvälisen velvoitteen noudattaminen. Jos tämä enimmäispinta-ala ylitetään, jäsenvaltioiden olisi mukautettava tiedoksi annettua pinta-alaa soveltamalla vähennyskerrointa, jonka komissio on laskenut ja ilmoittanut niille.

(68) Asetuksen (EY) N:o 1307/2013 52 artiklan 8 kohdan mukaan kyseisen artiklan mukaisesti myönnettävän vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden tukitoimenpiteiden tai valtiontuista rahoitettujen toimien kanssa. Järjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi ja kaksinkertaisen tuen välttämiseksi samankaltaisia toimenpiteitä ei pitäisi rahoittaa yhtä aikaa sekä vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen että unionin muiden tukiohjelmien yhteydessä. Koska jäsenvaltioilla on käytettävissään useita vaihtoehtoja panna vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki täytäntöön, niillä olisi myös oltava vastuu vastaavan johdonmukaisuuden varmistamisesta asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetyssä kehyksessä ja tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

(69) Komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti mainitun asetuksen 53 artiklan 4 kohdassa tai tapauksen mukaan 53 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetun päätöksen, jos jonkin tietyistä tarpeista todetaan esiintyvän asianomaisella alueella tai alalla. Kyseisen artiklan moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi olisi säädettävä kyseisiin tarpeisiin sovellettavien perusteiden täsmentämisestä.

(70) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston 2 luvussa säädetään puuvillan lajikohtaisesta tuesta. ►C1 Komission olisi säädettävä säännöistä ja edellytyksistä, jotka koskevat maatalousmaan ja lajikkeiden hyväksymistä kyseistä tukea varten. ◄ Lisäksi olisi

([1]) EYVL L 147, 18.6.1993, s. 26.

▼B

säädettävä tukikelpoisuusvaatimuksia koskevista säännöistä. Puolueeton vaatimus on, että maa on kylvettävä siten, että saavutetaan kasvien vähimmäistiheys, joka jäsenvaltioiden on vahvistettava maaperä- ja ilmasto-olojen sekä alueellisten erityispiirteiden perusteella. Maatalouskäytäntöjä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen olisi jätettävä jäsenvaltioiden vastuulle.

(71) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä toimialakohtaisia puuvillantuottajaorganisaatioita puolueettomin perustein, jotka liittyvät organisaatioiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon. Toimialakohtaisen organisaation kokoa vahvistettaessa on otettava huomioon, että jäsenenä olevan siementenpoistajan on voitava ottaa vastaan riittävä määrä siemenellisen puuvillan toimituksia.

(72) Jotta vältettäisiin ongelmat tukijärjestelmän hallinnon tasolla, tuottaja ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä toimialakohtaisessa organisaatiossa. Samasta syystä tuottajan, joka kuuluu toimialakohtaiseen organisaatioon ja sitoutuu toimittamaan tuottamansa puuvillan, olisi toimitettava puuvilla ainoastaan samaan organisaatioon kuuluvalle siementenpoistajalle.

(73) Asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen sääntöjen moitteettoman soveltamisen valvomiseksi ja politiikan täytäntöönpanon arvioimiseksi on tarpeen vahvistaa eräitä jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteita erityisesti mainitun asetuksen II–V osaston mukaisesti tehtyjä päätöksiä koskevien tietojen osalta.

(74) Lisäksi on erityisesti vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen osalta tarpeen täsmentää niiden tietojen sisältö, jotka jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi, jotta voidaan varmistaa vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevien sääntöjen moitteeton soveltaminen ja tällaisten tiedoksiantojen tehokkuus ja jotta komissio voi todentaa, noudattavatko jäsenvaltiot tukitoimenpiteitä suunnitellessaan vaatimuksia, jotka koskevat tuen johdonmukaisuutta ja kumuloitumista sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklassa tarkoitettuja kansallisen enimmäismäärän enimmäisprosenttiosuuksia ja asiaan liittyviä kokonaismääriä.

(75) Jäsenvaltiot voivat eräin edellytyksin myöntää kansallista tukea. Sen varmistamiseksi, että tällainen tuki myönnetään vahvistetuissa rajoissa, on asianmukaista vahvistaa velvoite toimittaa komissiolle vuotuinen kertomus eräistä myönnettyyn tukeen liittyvistä tiedoista.

(76) Komissiolle olisi tapauksen mukaan annettava tiedoksi päätökset, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettujen päätösten tarkistuksesta, jotta komissio voisi seurata, onko tällaista tarkistusta sovellettu asianmukaisesti ja onko sen vaikutus asianmukainen. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tiedoksiantovelvoitetta tältä osin.

(77) ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X sisältää taulukon, jossa esitetään mainitun asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muunto- ja painokertoimet erityyppisille ekologisille aloille. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 antamisen hetkellä taulukko on

▼B

jätetty tyhjäksi. Sen vuoksi kyseistä liitettä olisi mukautettava. Muuntokerrointen olisi perustuttava kokemukseen, joka on saatu piirteiden mittaamisesta ja erityisominaisuuksista. Painokerrointen olisi koostuttava kolmesta erilaisesta arvosta, joissa luonnon monimuotoisuuden merkitystä painotetaan eri lailla. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitettä X olisi muutettava. Ekologisen alan laskemiseksi muunto- ja painokertoimia olisi sovellettava myös ominaispiirteisiin, joihin sovelletaan vastaavia käytäntöjä, jos kyseiset ominaispiirteet ovat samat kuin kyseisessä liitteessä luetellut. ◄

(78) Asetukset (EY) N:o 1120/2009 ja (EY) N:o 1121/2009 olisi selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi kumottava.

(79) Tätä asetusta olisi sovellettava tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuoden 2014 jälkeisiin kalenterivuosiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Soveltamisala ja yleiset periaatteet

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla täydennetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 eräitä muita kuin keskeisiä osia seuraavien osalta:

a) suoria tukia koskevat yleiset säännökset;

b) perustukijärjestelmä;

c) yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;

d) tuki sellaisille viljelijöille, jotka soveltavat ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä;

e) tuki maataloustoiminnan aloittaville nuorille viljelijöille;

f) vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki;

g) puuvillan lajikohtainen tuki;

h) jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteet.

▼B

2 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön puolueettomin perustein tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu, vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen sekä edistetään luonnonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimea.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti täytäntöönpantua tukea koskevat edellytykset ovat todennettavissa ja valvottavissa.

3. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus täytäntöön

a) muun kuin tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen liitteessä 2 olevan 1, 5 ja 6 kohdassa määrättyjen vaatimusten mukaisesti; ja

b) tuotantosidonnaisen tuen osalta maataloussopimuksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Rahoituskurista johtuvat vähennykset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklassa säädettyjä rahoituskurista johtuvia vähennyksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I luetelluista eri suorien tukien järjestelmistä myönnettävien tukien summaan, johon kukin viljelijä on oikeutettu delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 II osaston IV luvun mukaisesti suoriin tukiin liittyvien peruuttamisten ja hallinnollisten seuraamusten soveltamisen jälkeen ja ennen hallinnollisten seuraamusten soveltamista täydentävien ehtojen osalta mainitun delegoidun asetuksen IV osaston II luvun mukaisesti.

2 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 määritelmiin liittyvät säännökset

4 artikla

Puitteet edellytyksille, jotka liittyvät maatalousmaan säilyttämiseen laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi vahvistettava edellytykset, jotka viljelijän on täytettävä, jotta hänen katsottaisiin noudattaneen velvoitetta pitää maatalousmaa laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja -koneilla, jommalla kummalla tai molemmilla seuraavista tavoista:

▼B

a) jäsenvaltio vaatii, että viljelijä toteuttaa vähintään yhden vuotuisen toimen. Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi;

b) jäsenvaltio vahvistaa piirteet, jotka maatalousmaalla on oltava, jotta voidaan katsoa, että se on säilytetty laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa.

2. Jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä vahvistaessaan tehdä eron eri tyyppisten maatalousmaiden välillä.

5 artikla

▼C1

Puitteet vähimmäistoimille, jotka on toteutettava maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa

▼B

►C1 Jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdan soveltamiseksi vahvistama vähimmäistoimi, joka on toteutettava maatalousmaalla, joka luontaisesti pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa, on vähintään yksi viljelijän toteuttama vuotuinen toimi. ◄ Jäsenvaltio voi ympäristösyistä päättää hyväksyä myös toimet, jotka toteutetaan vain joka toinen vuosi.

6 artikla

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien enemmistöosuus pysyvässä nurmessa

Heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi olevan enemmistönä, jos ne kattavat yli 50 prosenttia tukikelpoisesta alasta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelylohkon tasolla.

7 artikla

Vakiintuneet paikalliset käytännöt pysyvän nurmen osalta

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamiseksi vakiintuneita paikallisia käytäntöjä ovat jokin seuraavista tai niiden yhdistelmä:

a) ►C1 kotieläinten laidunnukseen käytettävillä aloilla toteutettavat käytännöt, jotka ovat luonteeltaan perinteisiä ja joita yleisesti toteutetaan asianomaisilla aloilla; ◄

b) käytännöt, jotka ovat tärkeitä neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) liitteessä I lueteltujen luontotyyppien sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY ([2]) biotooppien ja elinympäristöjen suojelemiseksi.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

▼B

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukainen vähennyskerroin

Kun jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohtaa laidunnettavaan pysyvään nurmeen, joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä alueella, jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla, se voi tehdä eron eri alojen luokkien välillä, jotta tällaisiin luokkiin voidaan soveltaa eri vähennyskertoimia.

9 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi hampun tuotantoon käytettävien pinta-alojen tukikelpoisuuden edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY ([1]) 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään. Siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY ([2]) mukaisesti.

3 JAKSO

Aktiiviviljelijä

10 artikla

Tapaukset, joissa maatalousmaa koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla

1. Luonnollisella tai oikeushenkilöllä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmällä katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi olevan maatalousmaata, joka koostuu pääasiallisesti aloista, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, jos tällaiset alat kattavat yli 50 prosenttia kaikesta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetusta maatalousmaasta.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta luonnolliseen tai oikeushenkilöön eikä luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmään, joka harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintaa aloilla, joita pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla.

11 artikla

Muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevat tulot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan soveltamiseksi maataloustoiminnasta peräisin olevia tuloja ovat tulot,

([1]) Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

([2]) Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

▼B

jotka viljelijä on saanut tilallaan mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta, mukaan lukien Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) saatu unionin tuki ja maataloustoimintaan myönnetyt kansalliset tuet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 ja 19 artiklan mukaisia täydentäviä kansallisia suoria tukia lukuun ottamatta.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden jalostuksesta peräisin olevia tilan tuloja pidetään maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina, jos jalostetut tuotteet jäävät viljelijän omistukseen ja tällaisen jalostuksen tulos on toinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu maataloustuote.

Muita tuloja pidetään muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevina tuloina.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ”tuloilla” tarkoitetaan bruttotuloja ennen asiaan liittyvien kustannusten ja verojen vähentämistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu unionin tuki lasketaan

a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;

b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitetun vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

12 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa ja tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suorien tukien määrä

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin oleviin tuloihin liittyviä todisteita. Kyseinen määrä lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu viimeisin verovuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, suorien tukien vuotuinen määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

▼B

2. Jos viljelijä ei jättänyt 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna viimeisimpänä verovuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on vuosi 2014 tai sitä aikaisempi vuosi, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijän suorien tukien määrä on niiden suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti edellisvuoden osalta ennen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 63 artiklan ja 91 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vuosi on 2014, suorien tukien määrä on niiden vuoden 2014 suorien tukien kokonaismäärä, joihin viljelijä oli oikeutettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti ennen mainitun asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä.

4. ►C1 Jos viljelijä ei jättänyt 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna edellisvuonna suoria tukia koskevaa tukihakemusta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti, jäsenvaltion on vahvistettava 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut sinä vuonna, jona hän jätti tukihakemuksen asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, edellisvuoden suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella. ◄

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä II kyseiselle vuodelle vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisen vuoden osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellisvuosi on vuosi 2014, jäsenvaltion on vahvistettava kyseisen viljelijän suorien tukien vuotuinen määrä kertomalla niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä, jotka kyseinen viljelijä on ilmoittanut vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtaisella kansallisella keskituella.

▼B

Vuoden 2014 suorien tukien hehtaarikohtainen kansallinen keskituki vahvistetaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII vuodelle 2014 vahvistettu kansallinen enimmäismäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä, jotka on ilmoitettu kyseisessä jäsenvaltiossa vuoden 2014 osalta mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu suorien tukien kokonaismäärä lasketaan

a) Bulgariassa ja Romaniassa vuoden 2015 osalta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä V olevassa A kohdassa esitetyn asiaankuuluvan määrän perusteella;

b) Kroatiassa jokaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 17 artiklassa tarkoitetun vuoden osalta mainitun asetuksen liitteessä VI olevassa A kohdassa esitetyn määrän perusteella.

13 artikla

Edellytykset sen todistamiseksi, että maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä ja että pääliiketoimintaan tai toimialaan kuuluu maataloustoiminnan harjoittaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi maataloustoiminta ei ole merkityksetöntä, jos tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saadut tulot ovat vähintään kolmannes viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa maataloustoiminnasta peräisin oleville kokonaistuloille yhtä kolmannesta alhaisemman kynnyksen, jos tällainen alhaisempi kynnys ei johda siihen, että luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden maataloustoiminta on hyvin vähäistä, pidetään aktiiviviljelijöinä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden avulla toimija voi osoittaa, ettei sen maataloustoiminta ole merkityksetöntä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa säädetään.

2. Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi päättää seuraavia menetelmiä käyttäen, että maataloustoiminta on vain vähäinen osa luonnollisen tai oikeushenkilön taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmän taloudellista kokonaistoimintaa:

a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita;

b) tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetusta maataloustoiminnasta peräisin olevat kokonaistulot viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, ovat pienemmät kuin jäsenvaltion päättämä kynnys eivätkä ylitä yhtä kolmannesta viimeisimpänä verovuonna, jolta on saatavissa kyseisiä todisteita, saaduista kokonaistuloista.

▼C1

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoimintaa pidetään merkityksettömänä, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään.

▼B

3. Maataloustoiminnan katsotaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kuuluvan oikeushenkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan, jos se on kirjattu pääliiketoiminnaksi tai toimialaksi jäsenvaltion viralliseen kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan viralliseen todisteeseen. Luonnolliselta henkilöltä vaaditaan vastaava todiste.

Jos tällaista rekisteriä ei ole, jäsenvaltion on käytettävä vastaavaa todistetta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa vaihtoehtoisia edellytyksiä, joiden mukaisesti maataloustoiminnan voidaan katsoa kuuluvan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön pääliiketoimintaan tai toimialaan kyseisen asetuksen 9 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan ja tapauksen mukaan mainitun asetuksen 9 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2 LUKU

PERUSTUKIJÄRJESTELMÄ JA YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

1 JAKSO

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 1, 2, 3 ja 5 jaksossa säädetyn perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Alajakso 1

Tukioikeuksien ensimmäinen myöntäminen

14 artikla

Perintö, oikeudellisen aseman tai nimityksen muutos, sulautuminen ja jakaminen

1. Jos viljelijä saa haltuunsa tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä, hänellä on oikeus hakea omissa nimissään lukumäärältään ja arvoltaan samoja tukioikeuksia, jotka myönnettäisiin hänen saamalleen tilalle tai sen osalle, samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä.

Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, tukioikeudet myönnetään ainoastaan sille perinnönsaajalle, joka on nimetty perinnönsaajaksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdassa tai 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivämääränä.

▼B

2. Nimityksen muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon.

Oikeudellisen aseman muutos ei vaikuta myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään eikä arvoon, jos uutta tilaa hoitava viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

3. Sulautuminen tai jakaminen eivät vaikuta tilalle/tiloille myönnettävien tukioikeuksien kokonaislukumäärään eikä arvoon.

Kun kyseessä on tilan jakaminen ja jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohtaa, kullekin jakamisesta johtuvalle tilalle myönnettävä tukioikeuksien lukumäärä määritetään jakamalla asianomaisen uuden tilan käytettävissä olevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärä niiden tukioikeuksien lukumäärällä, johon alkuperäisellä tilalla olisi ollut oikeus asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitetaan

a) ”sulautumisella” asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja alun perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä;

b) ”jakamisella” yhden asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän jakamista

   i) vähintään kahdeksi uudeksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, joista vähintään yhden hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä; tai

   ii) alkuperäiseksi viljelijäksi ja vähintään yhdeksi uudeksi erilliseksi kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi.

15 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien vahvistaminen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi

1. Silloin kun ei ole hyväksyttyä ylivoimaista estettä eikä hyväksyttyjä poikkeuksellisia olosuhteita, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 2 kohdan ja 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän vahvistamiseksi huomioon otetaan ainoastaan ne

▼B

tukikelpoiset hehtaarit, jotka määritetään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetusta tukikelpoisesta hehtaarista on tehnyt tukioikeuden saamiseksi hakemuksen vähintään kaksi viljelijää, päätös siitä, kenelle tukioikeus myönnetään, on tehtävä sen perusteella, kenellä on päätäntävaltaa kyseisellä hehtaarilla harjoitettavan maataloustoiminnan osalta ja kuka saa kyseisen toiminnan osalta voitot ja kantaa niihin liittyvät taloudelliset riskit.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohtaan liittyvä rajoitus

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdan mukainen vähennys voi olla enintään 85 prosenttia niiden tukioikeuksien lukumäärästä, jotka vastaavat ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla sijaitsevia pysyvänä nurmena olevia tukikelpoisia hehtaareita.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vähennyskertoimen soveltamiseksi jäsenvaltio voi tehdä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen luonnonhaittojen perusteella eron ilmasto-olosuhteiltaan vaikeiden alueiden luokkien välillä soveltaakseen tällaisiin alueisiin eri vähennyskertoimia.

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan ja 40 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuoteen 2014 liittyvien suorien tukien tai tukioikeuksien arvon määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisten viljelijöiden tuet tai tukioikeuksien arvo, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan ja 24 artiklan 9 kohdan mukaisesti vuonna 2015.

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvien suorien tukien määrittämiseksi huomioon otetaan ainoastaan sellaisille viljelijöille myönnettävät tuet, jotka ovat oikeutettuja suoriin tukiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan mukaisesti perustukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna.

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

▼B

b) viljelijälle kalenterivuoden 2014 osalta yhdessä tai useammassa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä;

c) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon yhden tai useamman sellaisen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdassa luetellun tukijärjestelmän osalta, jota asianomainen jäsenvaltio soveltaa.

Jäsenvaltio ei saa tätä kohtaa soveltaessaan vaarantaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan eikä 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetyn tuen tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi kalenterivuoden 2014 osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 72 a ja 125 a artiklan mukaisesti myönnettävä tuki lasketaan ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä.

4. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus viljelijällä oleviin tukioikeuksiin sisältää myös ne tukioikeudet, jotka viljelijä on vuokrannut toiselle viljelijälle vuotta 2014 koskevan hakemuksensa jättämispäivänä.

18 artikla

Tukioikeuksien arvon ja lukumäärän lopullinen vahvistaminen

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 10 artiklassa tai 40 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoitus viljelijälle perustuu alustaviin tietoihin, asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijälle tukioikeuksien lopullinen arvo ja lukumäärä sen jälkeen kun kaikki asetuksen (EU) N:o 1306/2013 74 artiklan mukaiset tarkastukset on tehty ja viimeistään perustukijärjestelmän ensimmäistä täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 1 päivänä huhtikuuta.

19 artikla

Tukioikeuksien arvon vahvistaminen silloin kun viljelijä kohtaa vaikeuksia

1. Jos yksi tai useampi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tai 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suora tuki, joka liittyy vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen, on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai

▼B

poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaavat määrät, alkuperäinen yksikköarvo vahvistetaan niiden määrien perusteella, jotka kyseinen viljelijä sai niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

2. Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa 1 kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 tai perustukijärjestelmän täytäntöönpanoa edeltävään vuoteen liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

20 artikla

Myyntiin liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa myydään, viljelijä voi ennen komission asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella vahvistamaa viimeistä tukioikeuksien hakupäivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella siirtää vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä myyjälle ja siirrettävä suoraan ostajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että myyjän vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen myyjän vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että myyjä täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset ja että ostaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset.

Tällaista myyntiä ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

21 artikla

Vuokraukseen liittyvä sopimuslauseke

1. Jäsenvaltio voi päättää, että silloin kun tila tai sen osa vuokrataan, viljelijä voi ennen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivämäärää allekirjoitetulla sopimuksella vuokrata vastaavat myönnettävät tukioikeudet yhdessä tilan tai sen osan kanssa. Tällöin tukioikeudet on myönnettävä vuokranantajalle ja siirrettävä suoraan vuokraajalle, joka saa oikeuden tapauksen mukaan siihen, että vuokranantajan vuonna 2014 saamat tuet tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklassa tarkoitettujen vuokranantajan vuonna 2014 omistamien tukioikeuksien arvo otetaan huomioon viitearvona kyseisten tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon vahvistamiseksi.

Tällaisen siirron edellytyksenä on, että vuokranantaja täyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan vaatimukset, että vuokraaja täyttää mainitun asetuksen 9 artiklan vaatimukset ja että vuokrasopimus raukeaa perustukijärjestelmässä tehtävän hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen.

▼B

Tällaista vuokrausta ei pidetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna siirtona ilman maa-alaa.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioihin, jotka soveltavat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 5 jaksoa.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan mukaiset tuensaajat

Asetuksen (EU) N:o 1307/201324 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohdan i alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamiseksi ”ruokaperunoilla” ja ”siemenperunoilla” tarkoitetaan CN-koodin 0701 muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita.

Alajakso 2

Tukioikeuksien aktivoiminen ja siirto

23 artikla

Tukioikeuksien arvon laskenta

1. Tukioikeudet lasketaan ensin kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään sitten ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin. Jos laskelman tuloksena kolmas desimaali on 5, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos viljelijä siirtää vajaan tukioikeuden, kyseisen vajaan tukioikeuden arvo lasketaan suhteellisesti jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

3. Jäsenvaltio voi muuttaa tukioikeuksia sulauttamalla yhteen viljelijän omistamia vajaita tukioikeuksia. Sulautettujen tukioikeuksien arvo määritellään laskemalla yhteen vajaiden tukioikeuksien arvot jokaisen asianomaisen jäljellä olevan vuoden osalta, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklassa tarkoitetaan.

24 artikla

Tukioikeuksien aktivoimista koskevat vaatimukset

1. ►C1 Viljelijä, jolla on hallinnassaan (omistamiaan tai vuokraamiaan) tukioikeuksia yhtenäishakemuksen viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen saamista varten ainoastaan kerran vuodessa. ◄

▼C1

Jos viljelijä kuitenkin käyttää yhtenäishakemuksen muutosmahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, hän voi ilmoittaa tukea varten myös (omistamansa tai vuokraamansa) tukioikeudet, jotka hänellä on hallinnassaan päivänä, jona hän ilmoittaa muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, edellyttäen, ettei joku toinen viljelijä ilmoita asianomaisia tukioikeuksia tukea varten saman vuoden osalta.

▼B

Jos viljelijä saa toiselta viljelijältä siirron kautta tukioikeuksia, jotka asianomainen toinen viljelijä oli jo ilmoittanut tukea varten, niitä koskeva siirronsaajan lisäilmoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siirtäjä on jo ilmoittanut siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 5 kohdan perusteella, ja poistaa kyseiset tukioikeudet omasta yhtenäishakemuksestaan siinä yhtenäishakemuksen muuttamiselle asetetussa määräajassa, jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella.

2. Jos viljelijälle, joka on ilmoittanut kaikkia käytössään olevia kokonaislukuina ilmaistuja tukioikeuksia vastaavat lohkonsa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jää jäljelle vajaan hehtaarin suuruinen lohko, hän voi ilmoittaa vielä yhden kokonaislukuna ilmaistun tukioikeuden, joka antaa oikeuden suhteessa lohkon kokoon laskettavaan tukeen. Tukioikeutta pidetään mainitun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kokonaan aktivoituna.

25 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa vuoden aikana.

2. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on määriteltävä mainitussa säännöksessä tarkoitetut alueet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 kohdan ensimmäisenä soveltamisvuonna viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jonka jäsenvaltio vahvistaa mainitun asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Alajakso 3

Kansalliset tai alueelliset varannot

26 artikla

Palauttaminen kansalliseen tai alueelliseen varantoon tukioikeuksien siirrosta suoritettavan pidätyksen vuoksi

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, se voi päättää puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja

▼B

välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, palauttaa kansalliseen tai alueelliseen varantoon enintään 30 prosenttia jokaisen ilman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vastaavia tukikelpoisia hehtaareita siirretyn tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai vastaavan, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistun määrän.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi säätää, että perustukijärjestelmän ensimmäisten kolmen vuoden aikana varantoon palautettava osuus on enintään 50 prosenttia kunkin tukioikeuden vuotuisesta yksikköarvosta tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaava, tukioikeuksien lukumääränä ilmaistu määrä.

27 artikla

Satunnaista voittoa koskevan lausekkeen soveltaminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 28 artiklan ja 40 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi kyseisissä säännöksissä tarkoitettujen tukioikeuksien arvon korotus määritellään vertaamalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 artiklan 4 kohdan ja 26 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan soveltamisesta johtuvien viljelijän tukioikeuksien arvoa sen jälkeen, kun mainitun asetuksen 28 artiklassa tai 40 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu myynti tai vuokraus on tapahtunut, viljelijän tukioikeuksien arvoon ilman myyntiä tai vuokrausta.

28 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. ►C1 Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ilman että hänellä on hallinnassaan yhtään (omistettua tai vuokrattua) tukioikeutta, hänelle on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi annettava hänellä viimeisenä päivänä, jona voidaan jättää hakemus tukioikeuksien myöntämisestä tai tukioikeuksien arvon lisäämisestä ja jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) N:o 1306/2013 78 artiklan b alakohdan perusteella, hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia. ◄

2. ►C1 Silloin kun nuori viljelijä tai maataloustoimintansa aloittava viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hänellä on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, hänelle on annettava hänellä 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä hallinnassaan olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukikelpoisten hehtaarien, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia, lukumäärää vastaava määrä tukioikeuksia. ◄

▼C1

Jos viljelijän hallinnassa olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

▼B

Jos jäsenvaltio kuitenkin soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua korotusta mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu korotus on kyseisessä jäsenvaltiossa pakollinen. Tällaisen korotuksen on oltava samansuuruinen kuin korkein asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi sovellettava korotus.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 tai 7 kohtaa, kyseisissä säännöksissä vahvistettuja tukioikeuksien myöntämiseen liittyviä rajoituksia voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 6 mukaiseen tukioikeuksien myöntämiseen soveltuvin osin.

▼C1

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että jos yhden tai useamman ensimmäisessä alakohdassa säädetyn rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että niiden tukioikeuksien kokonaismäärä, jotka viljelijällä jo on hallinnassaan ja jotka aiotaan myöntää varannosta, on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus vuonna, jona viljelijä hakee tukioikeuksia varannosta, kyseiselle viljelijälle on myönnettävä lisää tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen asianomaisen vuoden hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

▼B

Tämän artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan tämän asetuksen 31 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijällä olevien tukioikeuksien osuus suhteessa hänen tukikelpoisiin hehtaareihinsa, jotka on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksessa tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vuoden osalta. Tämän kohdan soveltamiseksi ”viljelijällä olevilla tukioikeuksilla” tarkoitetaan tukioikeuksia, jotka viljelijällä jo on ja jotka aiotaan myöntää varannosta.

▼C1

Jäsenvaltio voi tämän kohdan toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelykasvien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

▼B

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

▼B

Toisessa alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän lokakuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

4. Tämän artiklan soveltamiseksi huomioon otetaan vain ne maataloustoiminnan aloittaneet viljelijät, jotka aloittivat maataloustoimintansa kalenterivuonna 2013 tai jonakin sitä seuraavana vuonna ja jotka ovat jättäneet perustukihakemuksen kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona he aloittivat maataloustoiminnan harjoittamisen.

29 artikla

Kansallisesta tai alueellisesta varannosta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnettävien tukioikeuksien vahvistaminen

1. Silloin kun myönnetään uusia tukioikeuksia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ne on mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi myönnettävä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin ja asianomaisen jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien perusteiden mukaisesti.

2. ►C1 Jos viljelijällä, jolla ei ole hallinnassaan yhtään (omistettua eikä vuokrattua) tukioikeutta, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä. ◄

3. ►C1 Jos viljelijällä, jolla on hallinnassaan (omistettuja tai vuokrattuja) tukioikeuksia, on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan mukaisesti tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta ja hän hakee niitä, hänelle myönnetään tukioikeuksia enintään sama määrä kuin hänellä on hallinnassaan 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksen viimeisenä jättöpäivänä (omistettuja tai vuokrattuja) tukikelpoisia hehtaareita, joita varten hänellä ei ole hallinnassaan (omistettuja eikä vuokrattuja) tukioikeuksia. ◄

▼C1

Jos viljelijän hallinnassa olevien (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien arvo on pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kansallinen tai alueellinen keskiarvo, kyseisten tukioikeuksien vuotuisia yksikköarvoja voidaan korottaa kansalliseen tai alueelliseen keskiarvoon asti, kuten mainitun asetuksen 30 artiklan 10 kohdassa säädetään.

▼B

4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

▼B

30 artikla

Lisäsäännöt, jotka koskevat kansallisesta tai alueellisesta varannosta saatujen tukioikeuksien vahvistamista

1. ►C1 Kun jäsenvaltio korottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja tukioikeuksien vuosittaisia yksikköarvoja, sen on korotettava niiden (omistettujen tai vuokrattujen) tukioikeuksien yksikköarvoa, jotka viljelijällä jo on hallinnassaan päivänä, jona haetaan tukioikeuksien myöntämistä kansallisesta tai alueellisesta varannosta, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen. ◄

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio ei saa vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakuvuoden 2013 osalta vahvistamansa päivämäärän jälkeiselle ajanjaksolle vaatimuksia, jotka liittyvät tuotantoon tai muihin alakohtaisiin tietoihin.

31 artikla

Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Jos viljelijä, joka ei ole ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voinut hakea tukioikeuksien myöntämistä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 1 kohdan tai 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti, hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänelle on myönnettävä tukioikeuksia mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltion on vahvistettava vuotuiset yksikköarvot tukioikeuksille, jotka myönnetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 25 tai 40 artiklan ja jäsenvaltioiden kyseisissä artikloissa säädettyjen vaihtoehtojen osalta tekemien päätösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että jos yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädetyn tukioikeuksien myöntämiseen liittyvän rajoituksen soveltaminen johtaa siihen, että viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien lukumäärä on pienempi kuin hänen tukikelpoisten hehtaariensa kiinteä prosenttiosuus, ja viljelijä hakee tukioikeuksia kansallisesta tai alueellisesta varannosta, hänellä on katsottava olevan mainitun asetuksen 30 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja erityisiä haittoja. Tällöin kyseiselle viljelijälle on myönnettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti tukioikeuksia siten, että niiden lukumäärä vastaa tiettyä osuutta hänen vuotta 2015 koskevassa hakemuksessaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus lasketaan jakamalla jäsenvaltiossa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 3–7 kohdassa säädettyjen rajoitusten soveltamisen jälkeen vuonna 2015 myönnettyjen tukioikeuksien kokonaismäärä jäsenvaltiossa vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärällä.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus viljelijän tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä lasketaan siten, että se on puolet prosentteina ilmaistusta erotuksesta seuraavien välillä: ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus ja viljelijän tukioikeuksien osuus suhteessa hänen vuonna 2015 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tukikelpoisiin hehtaareihin.

▼C1

Jäsenvaltio voi tämän kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrää laskiessaan päättää olla ottamatta huomioon pysyvien viljelykasvien aloja, pysyvän nurmen aloja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 24 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla ilmasto-olosuhteiltaan vaikeilla alueilla tai mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi katsottuja aloja.

▼B

Jäsenvaltio, joka käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa perustukijärjestelmää alueellisella tasolla, voi käyttää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun laskentamenetelmän perustana asianomaisella alueella vuonna 2015 myönnettyjä/ilmoitettuja kokonaismääriä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kynnyksen määrittämiseksi huomioon ei oteta viljelijän 19 päivän lokakuuta 2011 jälkeen hankkimaa tai vuokraamaa maata.

Alajakso 4

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavat jäsenvaltiot

32 artikla

Täytäntöönpano asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Jollei tässä alajaksossa toisin säädetä, tämän jakson säännöksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltaviin jäsenvaltioihin.

33 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan soveltaminen

Sen määrittelemiseksi, minkä tukioikeuksien voimassaolo päättyy asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ensisijaisia ovat tukioikeudet, joiden arvo on alhaisin.

Jos tukioikeudet ovat samanarvoisia, omistettujen tukioikeuksien lukumäärää ja vuokrattujen tukioikeuksien lukumäärää on vähennettävä samassa suhteessa.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa ensimmäistä ja toista alakohtaa alueellisella tasolla.

▼B

34 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 26 artiklan mukaisten tukioikeuksien arvon määrittäminen mainitun asetuksen 21 artiklan 3 kohtaa soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 3 kohtaa soveltava jäsenvaltio voi tukioikeuksien alkuperäisen yksikköarvon määrittämiseksi mukauttaa mainitun asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vuoden 2014 tukimäärää vähentämällä siitä ennen vähennyksiä ja epäämisiä niistä tukioikeuksista johtuvan määrän, joiden voimassaolo on päättynyt asetuksen (EU) N:o 1307/2013 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2 JAKSO

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

35 artikla

Tukikelpoiset hehtaarit yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavissa jäsenvaltioissa

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetyn yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1307/2013 sisältämät viittaukset kyseisen järjestelmän soveltamiseksi ilmoitettuihin tukikelpoisiin hehtaareihin, huomioon otetaan ainoastaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdan a alakohdan mukaisesti määritetyt tukikelpoiset hehtaarit.

36 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan soveltaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdassa säädettyyn yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa huomioon ainoastaan yksi tai useampia kyseisissä erityisissä tukitoimenpiteissä täytäntöönpannuista toimenpiteistä;

b) jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää tukitasosta, joka otetaan huomioon asianomaisen jäsenvaltion mainitun asetuksen 36 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan kolmannen alakohdan mukaisesti soveltaman yhden tai useamman järjestelmän osalta; kun asianomaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty tuki otetaan huomioon yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi, käytettävä määrä ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin yksittäiselle viljelijälle tällaisessa järjestelmässä vuonna 2014 myönnetty vastaava määrä;

c) kun asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 126, 127 ja 129 artiklan mukaisesti myönnetty tuki otetaan huomioon, tällainen eriyttäminen ei saa vaarantaa kyseisten järjestelmien tuotantomääristä irrotettua luonnetta.

▼B

Tätä eriyttämistä voidaan soveltaa viljelijöihin, jotka saivat vuonna 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa tai neljännessä alakohdassa tarkoitettua tukea. Hehtaarikohtainen määrä vahvistetaan vuosittain jakamalla yksittäiselle viljelijälle käytettävissä olevan yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämiseksi tarvittava määrä viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamalla tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

2. Jos tuen määrä yhdessä tai useammassa vuoteen 2014 liittyvässä, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä on pienempi kuin niitä vuosia, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita, edeltävän vuoden vastaava määrä tai vastaavat määrät, jäsenvaltion on otettava huomioon tuki, joka on myönnetty asianomaisissa tukijärjestelmissä niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita.

Jäsenvaltio voi päättää rajoittaa ensimmäisen kohdan soveltamisen niihin tapauksiin, joissa vuoteen 2014 liittyvät suorat tuet ovat pienemmät kuin tietty vastaavien määrien prosenttiosuus niitä vuosia edeltävänä vuonna, joina esiintyi ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita. Kyseisen prosenttiosuuden on oltava vähintään 85 prosenttia.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että perinnön tai ennakkoperinnön tapauksessa yhtenäisen pinta-alatuen eriyttämistä voidaan soveltaa tilan perineeseen viljelijään, jos kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

37 artikla

Hampun tuotanto yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään sovelletaan 9 artiklaa soveltuvin osin.

3 LUKU

VIHERRYTTÄMINEN

1 JAKSO

Vastaavuus

38 artikla

Kansallisiin tai alueellisiin sertifiointijärjestelmiin sovellettavat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vastaavia käytäntöjä, on nimettävä yksi tai useampi julkinen tai yksityinen

▼B

sertifiointielin, joka todentaa, että viljelijä noudattaa tilallaan mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisia käytäntöjä.

2. Julkisten tai yksityisten sertifiointielinten on täytettävä seuraavat ehdot:

a) niillä on oltava sertifiointitehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, välineistö ja infrastruktuuri;

b) niillä on oltava riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä;

c) niiden on oltava puolueettomia, eikä niillä saa olla sertifiointitehtävien hoitamiseen liittyviä eturistiriitoja.

Yksityiset sertifiointielimet on maataloustuotannon alalla akkreditoitava standardin EN ISO/IEC 17021 (Vaatimukset johtamisjärjestelmiä auditoiville ja sertifioiville elimille) tai standardin EN ISO/IEC 17065 (Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille) mukaisesti. Akkreditoinnin saa tehdä ainoastaan kansallinen akkreditointielin jäsenvaltiossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([1]) mukaisesti.

3. Julkisen tai yksityisen sertifiointielimen nimeäminen on peruutettava, jos se ei täytä sen nimeämiselle 2 kohdassa asetettuja ehtoja.

39 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun määrän laskeminen

1. Niiden viljelijöiden osalta, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisina vastaavina käytäntöinä mainitun asetuksen liitteessä IX olevan I jakson 3 ja 4 kohdassa sekä III jakson 7 kohdassa tarkoitettuja ja kyseiseen liitteeseen lisättäviä muita vastaavia käytäntöjä, jotka edellyttävät erityistä laskelmaa päällekkäisen rahoituksen välttämiseksi, jäsenvaltioiden on vähennettävä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 6 kohdan perusteella lasketusta hehtaarikohtaisesta tukimäärästä määrä, joka vastaa kolmasosaa keskimääräisestä hehtaarikohtaisesta viherryttämistuesta asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella, kunkin sellaisen viherryttämiskäytännön osalta, jota sovellettu käytäntö vastaa.

▼C1

Keskimääräinen hehtaarikohtainen viherryttämistuki asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisella alueella lasketaan käyttäen perustana asetuksen (EU) N:o 1307/2013 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta mainitun asetuksen liitteessä II esitettyjen vuosien 2015–2019 kansallisten enimmäismäärien keskiarvosta, sekä vuonna 2015 asetuksen

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

▼C1

(EU) N:o 1307/2013 33 tai 36 artiklan mukaisesti ilmoitettua tukikelpoisten hehtaarien lukumäärää. Jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä jo vuonna 2015, voivat arvioida vuonna 2015 ilmoitettavien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuonna 2014 tehtyjen ilmoitusten perusteella.

▼B

2. ►C1 Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka päättävät soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmatta alakohtaa, voivat yksittäiseltä pohjalta soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vähennystä määrällä, joka vastaa kolmannesta asianomaisen viljelijän keskimääräisestä hehtaarikohtaisesta viherryttämistuesta. ◄

▼C1

Viljelijän keskimääräinen viherryttämistuki lasketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti vuosia 2015–2019 koskevan yksittäisen tuen keskiarvon perusteella ja viljelijän mainitun asetuksen 33 artiklan mukaisesti vuonna 2015 ilmoittaman tukikelpoisen hehtaarimäärän perusteella.

▼B

2 JAKSO

Viljelyn monipuolistaminen

40 artikla

Eri viljelykasvien osuuksien laskeminen viljelyn monipuolistamiseksi

1. ►C1 Laskettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 1 kohdassa säädettyjä eri viljelykasvien osuuksia huomioitava ajanjakso on viljelykauden tarkoituksenmukaisin osa ottaen huomioon kansalliset perinteiset viljelykäytännöt. ◄

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen ajanjakso viljelijöille ajoissa. Jokainen tilan kokonaispeltoalaan kuuluva hehtaari otetaan eri viljelykasvien osuuksien laskemista varten huomioon ainoastaan kerran kunakin hakuvuonna.

2. ►C1 Eri viljelykasvien osuuksia laskettaessa viljelykasvin kattamaan alaan voidaan sisällyttää maisemapiirteet, jotka kuuluvat delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 9 artiklan mukaiseen tukikelpoiseen alaan. ◄

3. ►C1 Sekaviljelyaloilla, joilla viljellään samaan aikaan kahta tai useampaa viljelykasvia erillisissä riveissä, kutakin viljelykasvia pidetään erillisenä viljelykasvina, jos se kattaa vähintään 25 prosenttia kyseisestä alasta. ◄ Erillisen viljelykasvin kattama ala lasketaan jakamalla sekaviljelyala niiden viljelykasvien lukumäärällä, jotka kattavat vähintään 25 prosenttia alasta, riippumatta siitä, mikä viljelykasvin tosiasiallinen osuus kyseisestä alasta on.

▼C1

Jos sekaviljelyä harjoitetaan jollakin alalla viljelemällä pääkasvia, jonka alle kylvetään toista kasvia, alaa pidetään vain pääkasvilla viljeltynä.

▼B

►C1 Jos alalle kylvetään siemenseosta, sitä pidetään yhdellä kasvilla viljelynä riippumatta siitä, mitä viljelykasveja seoksessa on. ◄ Tällaista yhtä viljelykasvia kutsutaan nimellä ”seoskasvusto”, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamista. Jos voidaan vahvistaa, että siemenseoksiin sisältyvät lajit poikkeavat toisistaan, jäsenvaltio voi katsoa kyseisten eri siemenseosten olevan erillisiä viljelykasveja, jos kyseisiä eri siemensekoituksia ei käytetä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua viljelykasvia varten.

3 JAKSO

Pysyvä nurmi

41 artikla

▼C1

Kehys muiden ympäristön kannalta herkkien pysyvien nurmien alojen nimeämiseksi Natura 2000 –alueiden ulkopuolella

▼B

Direktiivin 92/43/ETY tai 2009/147/EY soveltamisalaan kuuluvien alueiden ulkopuolella sijaitsevat ympäristöllisesti herkät pysyvän nurmen alat, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, nimetään yhden tai useamman seuraavan perusteen perusteella:

a) niiden maaperästä on suuri prosenttiosuus orgaanista hiiltä, kuten soita ja kosteikkoja;

b) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä I lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja luontotyyppejä;

c) niillä on direktiivin 92/43/ETY liitteessä II lueteltuja tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja kasvilajeja;

d) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 2009/147/EY liitteessä I luetelluille luonnonvaraisille lintulajeille;

e) ne ovat erityisen tärkeitä direktiivin 92/43/ETY nojalla suojelluille tai kansallisessa lainsäädännössä suojelluille luonnonvaraisille eläinlajeille;

f) niillä on luonnonarvoltaan merkittävää pysyvää nurmea, joka on määritelty jäsenvaltion vahvistamin puolueettomin perustein;

g) niiden maaperä on suuressa eroosioriskissä;

h) ►C1 ne sijaitsevat vesienhoitosuunnitelmassa direktiivin 2000/60/EY nojalla herkäksi nimetyllä alueella. ◄

▼B

Jäsenvaltio voi vuosittain päättää lisätä uusia nimettyjä aloja, ja sen on ilmoitettava päätöksestään viljelijöille ajoissa.

42 artikla

▼C1

Alojen muuttaminen takaisin pysyväksi nurmeksi, kun ympäristön kannalta herkkiä pysyvien nurmien aloja koskevaa velvoitetta ei noudateta

Jos viljelijä on ottanut muuhun käyttötarkoitukseen tai kyntänyt pysyvää nurmea, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi, ja se voi tapauskohtaisesti antaa viljelijää velvoittavia tarkkoja ohjeita siitä, miten aiheutettu ympäristövahinko korjataan ja alan asema ympäristön kannalta herkkänä alueena palautetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ([1]) soveltamista.

▼B

Kun noudattamatta jättäminen on todettu, viljelijälle on ilmoitettava viipymättä tämän velvoitteesta muuttaa alat takaisin pysyväksi nurmeksi tiettyyn päivämäärään mennessä. Kyseinen päivämäärä ei voi olla myöhäisempi kuin seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettu päivämäärä tai Ruotsin ja Suomen osalta seuraavan vuoden 30 päivä kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä takaisinmuuttamispäivästä alkaen ja niihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua velvoitetta.

43 artikla

Pysyvän nurmen osuuden laskeminen

1. ►C1 Laskettaessa pysyvän nurmen suhdetta maatalousmaan kokonaisalaan sekä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viiteosuutta huomioon ei oteta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden ilmoittamia aloja eikä neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([2]) 11 artiklan mukaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon käytettäviä tilan yksiköitä. ◄

2. ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesta pysyvän nurmen aloja koskevasta laskelmasta voidaan vähentää alat, jotka viljelijä on vuonna 2012 ilmoittanut pysyväksi laitumeksi ja jotka on otettu muuhun käyttötarkoitukseen, sellaisen pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärään asti, jonka viljelijä on perustanut vuoden 2012 jälkeen ja ilmoittanut vuonna 2015 kansallisella, alueellisella, aluetta alemmalla tasolla tai tilan tasolla, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa säädettyjä pysyvän laitumen säilyttämistä koskevia olemassa olevia sääntöjä noudatetaan. ◄

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

▼B

Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, vuoden 2012 jälkeen perustetun pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarien lukumäärää huomioon otetaan ainoastaan ne pysyvän laitumen tai pysyvän nurmen hehtaarit, jotka sijaitsevat maatalousmaalla, joka on ilmoitettu vuonna 2012, 2013 tai 2014 asetuksen (EY) No 73/2009 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion on mukautettava viiteosuutta, jos se arvioi että osuuden kehitykseen kohdistuu merkittävä vaikutus erityisesti sen vuoksi, että luonnonmukaisessa tuotannossa oleva ala tai pienviljelijäjärjestelmään osallistujien määrä muuttuu. Tällaisissa tilanteissa jäsenvaltion on annettava mukautus perusteluineen tiedoksi komissiolle viipymättä.

44 artikla

Pysyvän nurmen osuuden säilyttäminen

1. Jäsenvaltio voi säätää viljelijöiden yksilökohtaisista velvoitteista olla muuttamatta pysyvän nurmen käyttötarkoitusta ilman ennakkolupaa. Viljelijälle on ilmoitettava kyseisestä velvoitteesta viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden 15 päivää marraskuuta, jona asianomainen jäsenvaltio antaa kyseisen säännöksen. Kyseistä velvoitetta sovelletaan ainoastaan viljelijöihin, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaisia velvoitteita sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohtaa.

Luvan myöntämisessä voidaan soveltaa puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien ympäristöön liittyvät perusteet. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun lupaan sovelletaan edellytystä, jonka mukaan toinen, vastaavasta määrästä hehtaareita koostuva ala perustetaan pysyväksi nurmeksi, kyseistä alaa pidetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdasta poiketen pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamispäivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötavan muuttamispäivästä tai, jos jäsenvaltio niin päättää, silloin kun viljelijät muuttavat heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

2. Kun todetaan, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus on vähentynyt yli 5 prosenttia kyseisessä artiklassa tarkoitetusta viiteosuudesta, asianomaisen jäsenvaltion on säädettävä velvoitteesta muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi sekä vahvistettava säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen.

Jäsenvaltion on määriteltävä ne viljelijät, joihin sovelletaan pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta, seuraavien viljelijöiden joukosta:

a) viljelijät, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaisia velvoitteita sellaisten pysyvän nurmen alojen osalta, joihin ei sovelleta mainitun asetuksen 45 artiklan 1 kohtaa; ja

▼B

b) ►C1 viljelijät, joilla on asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella kahden edeltävän kalenterivuoden aikana tai vuonna 2015 kolmen edeltävän vuoden aikana käytettävissään maatalousmaata, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen. ◄

▼C1

Jos toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut ajankohdat sisältävät vuotta 2015 edeltäviä kalenterivuosia, pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskevaa velvoitetta sovelletaan myös aloihin, joiden käyttötarkoitus on muutettu pysyvänä laitumena olevasta maasta, johon sovellettiin asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua velvoitetta, muihin käyttötarkoituksiin.

▼B

Kun jäsenvaltio määrittelee viljelijät, joiden on muutettava aloja takaisin pysyväksi nurmeksi, sen on määrättävä velvoite ensin niille viljelijöille, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tapauksen mukaan tämän artiklan 1 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 1122/2009 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lupavaatimuksen vastaisesti. Tällaisten viljelijöiden on muutettava takaisin pysyväksi nurmeksi koko se ala, jonka käyttötarkoitus oli muutettu.

3. ►C1 Jos 2 kohdan neljännen alakohdan soveltaminen ei johda asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun osuuden lisääntymiseen 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltion on säädettävä, että viljelijöiden, joilla on käytettävissään ala, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta tai pysyvästä laitumesta muuhun käyttötarkoitukseen tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, on myös muutettava tietty prosenttiosuus kyseisestä käyttötarkoitukseltaan muutetusta alasta takaisin pysyväksi nurmeksi tai perustettava pysyväksi nurmeksi toinen kyseistä prosenttiosuutta vastaava ala. ◄ Kyseinen prosenttiosuus lasketaan sen alan perusteella, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina, ja sen alan perusteella, joka tarvitaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun osuuden nostamiseksi 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle.

Jäsenvaltio voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden laskemiseksi jättää alan, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, niiden alojen ulkopuolelle, joista tuli pysyvää nurmea 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen, jos se tekee hallinnollisen ristiintarkastuksen paikkatietoanalyysiin pohjautuvassa tukihakemuksessa vuosittain ilmoitetulle pysyvälle nurmelle vertaamalla paikkatietoja suhteessa viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattuun pysyväksi laitumeksi vuonna 2015 ilmoitettuun alaan, edellyttäen että kyseistä pysyvää nurmea ei määritelty sen velvoitteen seurauksena, joka koskee pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista tai pysyväksi nurmeksi perustamista 2 kohdan tai tämän kohdan mukaisesti. Jos tällaisen ulkopuolelle jättämisen avulla ei kuitenkaan saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta nousemaan 5 prosentin kynnyksen yläpuolelle, jäsenvaltio ei voi jättää ottamatta huomioon kyseisiä aloja.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta laskettaessa alassa, jonka käyttötarkoituksen viljelijä on muuttanut, ei oteta huomioon pysyviä nurmia eikä pysyviä laitumia, jotka viljelijät ovat luoneet neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisten sitoumusten yhteydessä.

Asianomaiselle viljelijälle on viipymättä ja joka tapauksessa ennen sen vuoden, jona 5 prosentin ylittävä vähentyminen todetaan, 31 päivää joulukuuta annettava tiedoksi tämän velvoite muuttaa aloja pysyväksi nurmeksi sekä säännöt, joilla estetään muiden pysyvän nurmen alojen käyttötarkoituksen muuttaminen. Pysyväksi nurmeksi takaisin muuttamista koskeva velvoite on täytettävä ennen seuraavan vuoden yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettua päivämäärää tai Ruotsin ja Suomen osalta ennen seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, tällaisia pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja tai pysyväksi nurmeksi perustettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena ensimmäisestä muuttamis- tai perustamispäivästä alkaen. Tällaisia aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn vähintään viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötarkoituksen muuttamispäivästä tai, jos jäsenvaltio niin päättää, silloin kun viljelijät muuttavat heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn jo käytettyjen alojen käyttötarkoituksen pysyväksi nurmeksi, niin monta vuotta kuin tarvitaan viiteen perättäiseen vuoteen.

4 JAKSO

Ekologinen ala

45 artikla

Ekologisen alan eri tyyppejä koskevat lisäedellytykset

1. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja erityyppisiä aloja ekologisiksi aloiksi sovelletaan tämän artiklan 2–11 kohtaa.

2. ►C1 Kesantoalalla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, ala, jota pidetään ekologista alaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi kesannolla yli viiden vuoden ajan, säilyy peltoalana. ◄

3. ►C1 Terassiviljelminä pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuja, maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja terassiviljelmiä ja muita terassiviljelmiä. Jäsenvaltio voi päättää pitää ekologisena alana ainoastaan maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 nojalla suojeltuja terassiviljelmiä. Jos jäsenvaltio päättää pitää terassiviljelminä myös muita terassiviljelmiä, sen on vahvistettava näitä muita terassiviljelmiä koskevat edellytykset, mukaan lukien kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin perustuva vähimmäiskorkeus. ◄

4. Maisemapiirteiden on oltava viljelijän käytettävissä, ja sellaisina pidetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla suojeltuja maisemapiirteitä sekä seuraavia piirteitä:

a) pensasaidat tai puustoiset kaistat, joiden leveys on enintään 10 metriä;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

▼B

b) yksinään olevat puut, joiden latvuksen läpimitta on vähintään 4 metriä;

c) rivissä olevat puut, joiden latvuksen läpimitta on vähintään 4 metriä. Latvusten välinen etäisyys saa olla enintään 5 metriä;

d) ►C1 ryhmässä olevat puut, joiden toisiinsa limittyvät latvukset muodostavat yhtenäisen latvuston, ja metsäsaarekkeet, pinta-alan ollessa molemmissa tapauksissa enintään 0,3 hehtaaria; ◄

e) pellonpientareet, joiden leveys on 1–20 metriä ja joilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa;

f) lammikot, joiden pinta-ala on enintään 0,1 hehtaaria. Betonisia tai muovisia vesialtaita ei pidetä ekologisena alana;

g) ojat, joiden leveys on enintään 6 metriä, mukaan lukien avoimet virtaavat vedet keinokastelua tai kuivatusta varten. Betoniseinäisiä kanavia ei pidetä ekologisena alana;

h) perinteiset kiviaidat.

Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää valita vain asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2, lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaiset maisemapiirteet ja/tai yhden tai useamman ensimmäisen alakohdan a–h alakohdassa luetellun piirteen.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaan puita, joiden latvuksen leveys on alle 4 metriä, jos ne pitävät tällaisia puita arvokkaina maisemapiirteinä.

Ensimmäisen alakohdan e alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi vahvistaa pienemmän enimmäisleveyden.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi vahvistaa lammikoille vähimmäiskoon ja päättää, että vesistöjen varsilla sijaitseva rantakasvillisuuskaista, jonka leveys on enintään 10 metriä, sisältyy lammikon kokoon. ►C1 Ne voivat vahvistaa edellytykset sen varmistamiseksi, että lammikoilla on luonnon kannalta arvoa, ottaen huomioon luonnonlampien merkitys luontotyyppien ja lajien suojelemisen kannalta. ◄

Ensimmäisen alakohdan h alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava vähimmäisedellytykset, jotka perustuvat kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin, mukaan lukien korkeus- ja leveysrajat.

5. Suojakaistoihin luetaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 1, lakisääteisen hoitovaatimuksen 1 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 10 mukaisesti edellytetyt vesistöjen varsilla olevat suojakaistat sekä muut suojakaistat. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden muiden suojakaistojen vähimmäisleveys, mutta sen on kuitenkin oltava vähintään 1 metri. Suojakaistojen on sijaittava peltoalalla tai

▼B

sen vieressä siten, että niiden pitkät reunat ovat samansuuntaiset vesistön tai vesimuodostuman reunan kanssa. Vesistöjen varrella niihin voi kuulua rantakasvillisuuskaistoja, joiden leveys saa olla enintään 10 metriä. Suojakaistoilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa. ►C1 Tuotantokieltoon liittyvästä vaatimuksesta poiketen jäsenvaltio voi sallia laiduntamisen tai niiton edellyttäen, että suojakaista säilyy erillisenä viereisestä maatalousmaasta. ◄

6. Peltometsätalouden hehtaareja pidetään peltoalana, joka oikeuttaa tukeen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti ja täyttää ehdot, joiden perusteella myönnetään tai on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 44 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23 artiklan mukaista tukea.

7. Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltio voi päättää, salliiko se maataloustuotannon, vahvistaako se maataloustuotantokiellon vai antaako se viljelijöille kaksi vaihtoehtoa. Jos jäsenvaltio päättää olla sallimatta maataloustuotantoa, se voi tuotantokiellosta poiketen sallia laiduntamisen tai niiton edellyttäen, että suojakaista säilyy erillisenä viereisestä maatalousmaasta. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden kaistojen vähimmäisleveys, mutta sen on kuitenkin oltava vähintään 1 metri. Enimmäisleveys on 10 metriä.

8. ►C1 Sellaisten lyhytkiertoisen energiapuun alojen osalta, joilla ei käytetä kivennäislannoitteita ja/tai kasvinsuojeluaineita, jäsenvaltioiden on laadittava luettelo lajeista, joita voidaan käyttää tähän tarkoitukseen, valitsemalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla laaditusta luettelosta lajit, jotka ovat sopivimpia ympäristön kannalta, sulkien siten pois lajit, jotka selkeästi eivät ole kotoperäisiä lajeja. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava kivennäislannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vaatimukset pitäen mielessä ekologisen alan tavoite erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisen ja parantamisen osalta. ◄

9. ►C1 Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on kuuluttava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuun lakisääteiseen hoitovaatimukseen 1 liittyvien vaatimusten mukaisesti perustetut tällaiset alat sekä muut alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, edellyttäen, että ne on perustettu kylvämällä viljelykasvien seosta tai kylvämällä nurmea pääkasvin alle. Jäsenvaltion on vahvistettava luettelo käytettävistä viljelykasvilajien seoksista ja kerääjäkasvien tai kasvipeitteen kylvökausi, ja ne voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta. Kausi, joka jäsenvaltion on määriteltävä, ei saa ulottua 1 päivää lokakuuta pidemmälle. ◄

►C1 Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, ei saa kuulua talvehtivia viljelykasveja, jotka kylvetään syksyllä tavanomaisesti sadonkorjuuta tai laiduntamista varten. ◄ Niihin ei saa myöskään kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I jakson 3 ja 4 kohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä, jotka pannaan täytäntöön mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla sitoumuksilla.

10. ►C1 Alueilla, joilla on typpeä sitovia kasveja, viljelijöiden on viljeltävä vain sellaisia typpeä sitovia kasveja, jotka sisältyvät jäsenvaltion vahvistamaan luetteloon. Luettelossa on oltava typpeä sitovat kasvit, joiden jäsenvaltio katsoo parantavan osaltaan luonnon monimuotoisuutta. Kyseisiä kasveja on esiinnyttävä kasvukauden aikana. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, missä ekologista alaa koskevan

▼B

vaatimuksen täyttäviä typpeä sitovia kasveja saa viljellä. Näissä säännöissä on otettava huomioon tarve saavuttaa direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY tavoitteet ja se, että typpeä sitovat kasvit saattavat lisätä typen huuhtoutumisriskiä syksyisin. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta. ◄

▼C1

Alueisiin, joilla on typpeä sitovia kasveja, ei saa kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I kohdan 3 ja 4 alakohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä, jotka pannaan täytäntöön mainitun asetuksen 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla sitoumuksilla.

▼B

11. Viljelijä voi ilmoittaa saman alan tai maisemapiirteen vain kerran saman hakuvuoden aikana täyttääkseen ekologista alaa koskevan vaatimuksen.

46 artikla

Ekologisten alojen alueellista täytäntöönpanoa koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa säädetyn alueellisen täytäntöönpanon, on määriteltävä alueet mainitun artiklan soveltamiseksi. Määriteltävien alueiden on koostuttava yksittäisistä ja yhdenmukaisista maantieteellisistä alueista, joilla on samankaltaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet. Tässä yhteydessä yhdenmukaisuudella tarkoitetaan maaperätyyppiä, korkeutta merenpinnasta sekä luonnontilaisten tai osittain luonnontilaisten alueiden esiintyvyyttä.

2. Jäsenvaltioiden on tällä tavoin määriteltyjen alueiden sisällä nimettävä alueet, joilla on pantava täytäntöön enintään puolet vaaditun ekologisen alan prosenttiyksiköistä.

3. Määriteltyjen alueiden osalta jäsenvaltioiden on säädettävä osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien erityisistä velvoitteista. Näillä velvoitteilla varmistetaan, että ekologiset alat ovat yhtenäisiä ja rajoittuvat toisiinsa. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on kuuluttava vaatimus siitä, että vähintään 50 prosenttia kunkin osallistuvan viljelijän alasta, johon sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta, sijaitsee hänen tilansa mailla alueen sisällä ja on mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen.

4. Osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteilla on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetut yhtenäiset ekologiset alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitetusta alasta.

5. ►C1 Nimetessään 2 kohdassa tarkoitettuja alueita ja säätäessään 3 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista jäsenvaltioiden on tarvittaessa otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja

▼B

siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesienhoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000 -verkoston ekologinen yhtenäisyys tai edistää vihreän infrastruktuurin strategian täytäntöönpanoa. ◄

6. Ennen viljelijöitä koskevien velvoitteiden säätämistä jäsenvaltioiden on kuultava asianomaisia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä sekä muita asiaan liittyviä sidosryhmiä. Kuulemisen jälkeen jäsenvaltioiden on laadittava lopullinen yksityiskohtainen alueellinen täytäntöönpanosuunnitelma ja ilmoitettava siitä kuulemiseen osallistuneille sidosryhmille sekä viljelijöille tai viljelijäryhmille, joita asia koskee; täytäntöönpanosuunnitelman on katettava alueiden nimeäminen ja osallistuvia viljelijöitä tai viljelijäryhmiä koskevat velvoitteet, erityisesti tarkka prosenttiosuus, joka kunkin yksittäisen viljelijän on pantava täytäntöön omalla tilallaan. Jäsenvaltion on toimitettava nämä tiedot viljelijälle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta alueellisen täytäntöönpanon soveltamisvuotta edeltävänä vuonna tai tämän asetuksen ensimmäisen soveltamisvuoden osalta hyvissä ajoin, jotta viljelijä voi ottaa ne huomioon hakemuksessaan.

Jäsenvaltion on varmistettava, että säädetään järjestelyistä, jotka koskevat viljelijöiden välisiä taloudellisia korvauksia ja hallinnollisia seuraamuksia tapauksissa, joissa yhtenäisiä ekologisia aloja koskevaa vaatimusta ei noudateta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja viljelijöille maksettavia tukia.

47 artikla

Kollektiivista täytäntöönpanoa koskevat säännöt ja edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan

1. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa säädetyn kollektiivisen täytäntöönpanon, on määriteltävä edellytykset, jotka tilojen on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa olevan lähellä toisiaan, käyttäen jompaakumpaa seuraavista perusteista:

a) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee samassa kunnassa;

b) viljelijät, joiden tilasta 80 prosenttia sijaitsee jäsenvaltion määrittämällä läpimitaltaan enintään 15 kilometrin suuruisella alueella.

2. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka päättävät nimetä alueet, joilla kollektiivinen täytäntöönpano on mahdollista, ja valitsevat velvoitteiden asettamisen osallistuville viljelijöille tai viljelijäryhmille, on otettava huomioon kansallisella tai alueellisella tasolla sovellettavat luonnon monimuotoisuutta ja/tai ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevat strategiat, vesienhoitosuunnitelmat tai yksilöidyt tarpeet, jotta voidaan varmistaa direktiivin 92/43/ETY 10 artiklassa tarkoitettu Natura 2000 -verkoston ekologinen yhtenäisyys tai vihreän infrastruktuurin edistäminen. ◄

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen osallistuvien viljelijöiden tai viljelijäryhmien velvoitteisiin on sisällyttävä edellytys, että vierekkäiset ekologiset alat koostuvat yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, c, d ja h alakohdassa tarkoitetusta alasta.

▼B

4. Kollektiiviseen täytäntöönpanoon osallistuvien viljelijöiden on tehtävä kirjallinen sopimus, joka sisältää määräykset taloudellista korvausta koskevista sisäisistä järjestelyistä ja hallinnollisista seuraamuksista tapauksissa, joissa yhteistä ekologista alaa koskevia sääntöjä ei noudateta.

48 artikla

Metsän ja maatalousmaan välisen suhteen määrittäminen

1. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka päättävät panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdan, on vahvistettava mainitun kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu metsien prosenttiosuus kokonaismaapinta-alasta Eurostatin tietojen perusteella. ◄ Metsää koskevilla tiedoilla tarkoitetaan Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön käyttämää määritelmää, eikä siihen lueta muuta puustoista maata. Kokonaismaapinta-alaan ei lueta sisävesien alaa, mukaan lukien joet ja järvet.

2. ►C1 Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu metsän ja maatalousmaan välinen suhde lasketaan Eurostatin tietojen perusteella. Jos Eurostatilla ei ole tietoja metsämaasta ja maatalousmaasta vaaditussa mittakaavassa metsän osuuden arvioimiseksi LAU 2 -tasoa vastaavalla aluetasolla tai sellaisen selvästi rajatun yksikön tasolla, joka kattaa yksittäisen selkeän jatkuvan maantieteellisen alueen, jolla on samanlaiset maataloutta koskevat olosuhteet, voidaan käyttää muita tietolähteitä. ◄

▼C1

Jäsenvaltioiden on osoitettava, että niiden käyttämät metsämaata ja maatalousmaata koskevat tiedot ovat ajantasaisia ja johdonmukaisia sekä vastaavat mahdollisimman pitkälle todellisia olosuhteita.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja laskelmat ovat voimassa kolme vuotta. Tämän ajanjakson päätyttyä jäsenvaltioiden, jotka päättävät jatkaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista ja uusia kyseisen kolmevuotisen kauden, on laskettava suhteet uudelleen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttäen uusimpia saatavilla olevia tietoja.

Jos hallinnollisiin rajoihin tehdään muutoksia, jotka vaikuttavat 2 kohdassa mainittuun suhteeseen, tiedot ja laskelmat on arvioitava uudelleen ja kaikki vapautuksen soveltamista koskevat muutokset on annettava tiedoksi komissiolle.

4 LUKU

NUORTEN VILJELIJÖIDEN TUKI

49 artikla

Oikeushenkilöiden pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuosittain myönnettävä tuki nuorille viljelijöille myönnetään oikeushenkilölle riippumatta sen oikeudellisesta muodosta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) oikeushenkilöllä on oikeus saada asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 1 luvussa tarkoitetun perustukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaista tukea, ja se on aktivoinut tukioikeudet tai ilmoittanut tukikelpoiset hehtaarit mainitun asetuksen 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

▼M2

b) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla nuorella viljelijällä on tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta kunakin vuonna, jolloin oikeushenkilö hakee tukea nuorten viljelijöiden järjestelmässä. Jos useita luonnollisia henkilöitä, joihin kuuluu myös yksi tai useampi sellainen henkilö, joka ei ole nuori viljelijä, osallistuu oikeushenkilön pääomaan tai toiminnan johtamiseen, nuoren viljelijän tai nuorten viljelijöiden on kunakin vuonna, jolloin kyseinen oikeushenkilö hakee tukea nuorten viljelijöiden järjestelmästä, pystyttävä harjoittamaan tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa päätäntävaltaa joko yksin tai yhdessä muiden viljelijöiden kanssa, jollei tämän artiklan 1 a kohdasta muuta johdu;

▼B

c) vähintään yksi niistä nuorista viljelijöistä, jotka täyttävät b alakohdassa asetetun edellytyksen, täyttää tukikelpoisuusperusteet, jotka jäsenvaltiot ovat tarvittaessa vahvistaneet asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan nojalla, paitsi jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että kyseisiä perusteita sovelletaan kaikkiin tällaisiin nuoriin viljelijöihin.

Jos oikeushenkilö on yksin tai yhdessä toisen oikeushenkilön päätäntävallassa, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä määritelmää sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on päätäntävaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä.

▼M2

1 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kalenterivuodesta 2016 tai 2017 lähtien nuori viljelijä tai nuoret viljelijät käyttävät yksin kyseisessä kohdassa tarkoitettua tosiasiallista ja jatkuvaa päätäntävaltaa. Tällainen päätös on tehtävä ennen ensimmäisen siihen sovellettavan vuoden hakuajan alkamista, ja sen voi tehdä vain kerran. Tällaista päätöstä ei voi tehdä sen jälkeen kun kalenterivuotta 2017 koskeva hakuaika on alkanut.

Jos jäsenvaltiot soveltavat ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta määrittäessään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettua perustamisen ajankohtaa, on otettava huomioon ajanjakso, jonka aikana nuori viljelijä käytti päätäntävaltaa yhdessä muiden viljelijöiden kanssa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti niiden kalenterivuosien aikana, jotka edelsivät kalenterivuotta, jona poikkeusta sovelletaan.

Jos jäsenvaltiot soveltavat kyseistä poikkeusta, niiden on päätettävä, edellytetäänkö nuorten viljelijöiden yksinomaista päätäntävaltaa niissä oikeushenkilöissä tai luonnollisten henkilöiden ryhmissä, jotka ovat jo saaneet nuorten viljelijöiden järjestelmän tukea sen vuoden tai niiden vuosien aikana, jotka edelsivät poikkeuksen soveltamisen alkamisvuotta ja joissa nuori viljelijä tai nuoret viljelijät jakoivat päätäntävallan sellaisten viljelijöiden kanssa, jotka eivät olleet nuoria viljelijöitä.

▼B

2. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei enää myönnetä, jos yhdelläkään nuorella viljelijällä, joka täyttää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa ja tarvittaessa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset, ei enää ole päätäntävaltaa oikeushenkilössä.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi

a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 4–10 kohdassa olevaa viittausta viljelijään on pidettävä viittauksena tässä artiklassa tarkoitettuun oikeushenkilöön;

b) viittausta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ensimmäisen hakemuksen jättämiseen perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä on pidettävä viittauksena oikeushenkilön ensimmäiseen tukihakemukseen nuorten viljelijöiden järjestelmässä;

c) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä olevaa viittausta tilan perustamiseen on pidettävä viittauksena sellaisten nuorten viljelijöiden tilan perustamiseen, joilla on päätäntävalta oikeushenkilössä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

4. ►C1 Jos useat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut nuoret viljelijät ovat saaneet päätäntävallan oikeushenkilössä eri ajankohtina, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuna tilan perustamisen ajankohtana pidetään varhaisinta päätäntävallan saamisen ajankohtaa. ◄

50 artikla

Luonnollisten henkilöiden ryhmän pääsy nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen

Edellä olevaa 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luonnollisten henkilöiden ryhmään, joka täyttää tämän asetuksen 49 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetut vaatimukset ryhmätasolla.

5 LUKU

TUOTANTOSIDONNAINEN TUKI

1 JAKSO

Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki

51 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa ”tuotantosidonnaisilla tukitoimenpiteillä” tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki.

▼B

52 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, joita ovat maatalouteen liittyvät ja sosioekonomiset erityispiirteet sekä alueellinen maatalouspotentiaali taikka institutionaalinen tai hallinnollinen rakenne. Tällaiset alueet voivat poiketa alueista, jotka vahvistetaan asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyjen muiden tukijärjestelmien yhteydessä.

2. Määritettäessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä maatalouden muotoja tai aloja jäsenvaltioiden on erityisesti otettava huomioon merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset asianomaisella alueella tai alalla.

3. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tiettyjen maatalouden muotojen tai alojen katsotaan olevan ”vaikeuksissa”, jos vaarana on, että tuotanto on lopetettava tai se notkahtaa muun muassa harjoitetun toiminnan heikon kannattavuuden vuoksi, mikä vaikuttaa kielteisesti taloudelliseen, sosiaaliseen tai ympäristöön liittyvään tasapainoon asianomaisella alueella tai alalla.

53 artikla

Tuen myöntämisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tuotantosidonnaisia tukitoimenpiteitä koskevista tukikelpoisuusperusteista asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistetuissa rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut pinta-alat, tuotokset ja eläinten lukumäärä alueellisella tai alakohtaisella tasolla. Niissä on otettava huomioon enimmäistuotokset, viljelty pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on saavutettu kohdealueella tai -alalla ainakin yhtenä vuonna niistä viidestä vuodesta, jotka edeltävät mainitun asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

Vuotuinen tuki on ilmaistava tuen määränä yksikköä kohti. Se lasketaan seuraavien tekijöiden välisen suhteen perusteella: tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun toimenpiteen rahoitusta varten vahvistettu määrä ja joko pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen kyseisenä vuonna, taikka pinta-ala tai eläinten lukumäärä, joka on vahvistettu tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

▼M2

Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 kohdassa säädetään, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yksikkökohtaisen tuen määrän osalta jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa mukautettuja yksikkötukia tiettyihin viljelijäluokkiin tai tilatasolla, jotta voidaan ottaa huomioon mittakaavaedut, jotka johtuvat tuotantorakenteen koosta asianomaisen maatalouden muodossa tai asianomaisella sektorilla tai, jos kyseinen toimenpide kohdistuu alueeseen tai koko alaan,

▼M2

asianomaisella alueella tai alalla. Tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin kyseisten päätösten tiedoksi antamisiin.

▼B

3. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevassa yhteisymmärryspöytäkirjassa tarkoitettuja öljysiemeniä, jäsenvaltioiden tiedoksiantamien, tuettavien pinta-alojen enimmäispinta-alojen kokonaismäärä ei saa ylittää koko unionille vahvistettua enimmäispinta-alaa, jotta voidaan varmistaa unionin kansainvälisen velvoitteen noudattaminen.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu enimmäispinta-ala ylittyy, asianomaisten jäsenvaltioiden on mukautettava tiedoksi annettua pinta-alaa soveltamalla vähennyskerrointa, joka perustuu enimmäispinta-alan ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen öljysiementen tukea varten tiedoksi annetun kokonaispinta-alan väliseen suhteeseen.

Komissio vahvistaa toisessa alakohdassa tarkoitetun kertoimen täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 71 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Jos tuotantosidonnainen tukitoimenpide koskee nautaeläimiä ja/tai lampaita ja vuohia, jäsenvaltioiden on määritettävä tukikelpoisuusedellytyksenä vaatimukset, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([1]) tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004 ([2]) säädettyä eläinten tunnistamista ja rekisteröimistä.

▼M1

Rajoittamatta muiden tukikelpoisuusedellytysten soveltamista, eläin katsotaan kuitenkin tukikelpoiseksi myös, jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset täyttyvät viimeistään jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin:

a) eläimen pitoajan ensimmäinen päivä, jos pitoaikaa sovelletaan;

b) päivämäärä, joka on valittu objektiivisin perustein ja joka on liitteen I mukaisesti ilmoitetun vastaavan toimenpiteen mukainen, jos pitoaikaa ei sovelleta.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2015 ilmoitettava komissiolle toisessa alakohdassa tarkoitetut päivämäärät.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

▼B

5. Jäsenvaltio ei saa myöntää pinta-alatukea aloille, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisia. Jos jäsenvaltio myöntää tuotantosidonnaista tukea hampulle, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitettua edellytystä sovelletaan.

▼M2

53 a artikla

Varojen siirtäminen toimenpiteiden välillä

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston I luvussa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää käyttää tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät yhden tai useamman asetuksen (EU) N:o 1307/2013 IV osaston I luvun mukaisen muun tukitoimenpiteen rahoittamiseen samana hakuvuonna.

Varojen siirtäminen tukitoimenpiteiden välillä ei saa johtaa siihen, että komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan ja asetuksen 67 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitettavasta tukitoimenpiteestä tulee pätemätön.

2. Jos se pinta-ala tai niiden eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen toimenpiteessä kyseisenä hakuvuonna, on yhtä suuri tai suurempi kuin tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti ilmoitettu enimmäismäärä, tähän tukitoimenpiteeseen ei saa siirtää varoja muusta tukitoimenpiteestä tai muista tukitoimenpiteistä.

3. Jos se pinta-ala tai niiden eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen toimenpiteessä kyseisenä hakuvuonna, on pienempi kuin tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti ilmoitettu enimmäismäärä, varojen siirto ei saa johtaa siihen, että yksikköä kohti laskettu määrä on pienempi kuin mainitun liitteen 3 kohdan i alakohdan mukaan ilmoitetun rahoitusta varten vahvistetun määrän ja enimmäismäärän välinen suhde.

4. Jos jäsenvaltio myöntää tuotantosidonnaista tukea valkuaiskasveille käyttäen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, varojen siirto ei saa johtaa siihen, että valkuaiskasveille käytettävissä oleva tuki on vähemmän kuin 2 prosenttia kyseisen asetuksen liitteessä II vahvistetusta vuotuisesta kansallisesta enimmäismäärästä.

5. Päätös siirtää varoja tukitoimenpiteiden välillä on tehtävä ennen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäisen maksuerän tai ennakkomaksun maksamista viljelijöille. Jos kyse on kuitenkin sellaisista toimenpiteistä lähtevistä ja sellaisiin toimenpiteisiin kohdistuvista siirroista, joiden osalta maksuja ei ole vielä suoritettu, asianomainen päätös voidaan tehdä kyseisen päivämäärän jälkeen, kuitenkin viimeistään

a) sen kuukauden viimeisenä päivänä, jona vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäinen maksuerä tai ennakkomaksu maksetaan viljelijöille;

▼M2

b) 30 päivänä marraskuuta, jos ensimmäinen maksu tai ennakkomaksut suoritetaan 16 päivän ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana.

6. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo tehdä päätöksen siirtää varoja tukitoimenpiteiden välillä, on ilmoitettava viljelijöille mahdollisesta siirrosta ennen hakuajan alkamispäivää.

▼B

54 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kumuloituminen

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 8 kohdan soveltamiseksi asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ([1]) säädettyjä toimenpiteitä pidetään unionin muina toimenpiteinä ja politiikkoina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava johdonmukaisuus seuraavien seikkojen välillä:

a) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen nojalla toteutettavat toimenpiteet;

b) erilaiset tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet;

c) tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät tuotantosidonnaiset tukitoimenpiteet haittaa muiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden moitteetonta toimintaa.

▼M2

3. Jos tietyn tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös toisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen tai unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen yhteydessä toteutettavan toimenpiteen nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomainen viljelijä voi saada tukea ainoastaan yhdestä tällaisesta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 3 kohdan mukaisesta kohdennetusta toimenpiteestä kutakin sektoria, aluetta tai erityistä maatalouden muotoa tai alaa kohti mainitun asetuksen 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi.

▼B

55 artikla

Edellytykset komission antamalle hyväksynnälle

1. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a alakohtaa vaihtoehdoista on puutetta, jos

a) kohdealueella tai -alalla ei voida toteuttaa mitään muuta tuotantoa kuin tuotantosidonnaisella tukitoimenpiteellä tuettua tuotantoa tai jos tällaisen tuotannon jatkaminen edellyttäisi huomattavien muutosten tekemistä tuotantorakenteisiin; tai

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, s. 671).

▼B

b) siirtymistä toiseen tuotantoon rajoittaa voimakkaasti se, ettei kyseiseen tuotantoon soveltuvaa maata tai infrastruktuuria ole saatavilla, tästä johtuva tilojen lukumäärän huomattava väheneminen tai se, että siirtyminen edellyttäisi huomattavia investointeja, taikka muu samankaltainen syy.

2. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tarpeen varmistaa vakaa tarjonta paikalliselle jalostusteollisuudelle, jos tuotannon keskeyttämisen tai supistamisen kohdealueella tai -alalla odotetaan haittaavan toimintaa ja taloudellista elinkelpoisuutta tai työllisyyttä tuotantoketjun loppupään yrityksissä, jotka ovat suuressa määrin riippuvaisia tällaisesta tuotannosta, esimerkiksi raaka-ainejalostamot, teurastamot tai elintarviketeollisuus. Tällaisten tuotantoketjun loppupään yritysten on tarpeen sijaita kyseisellä alueella tai olla suuressa määrin riippuvaisia asianomaisesta alasta toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi.

3. Sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan c alakohtaa asianomaisilla markkinoilla on pysyviä häiriöitä, jos viljelijöille aiheutuu kohdealueella tai -alalla taloudellista tappiota, joka johtuu erityisesti ympäristön laadussa ilmenevästä saastumisesta, kontaminaatiosta tai heikkenemisestä, joka liittyy erityiseen tapahtumaan ja on maantieteelliseltä kattavuudeltaan rajallista.

4. Arvioitaessa sen tuotantosidonnaisen tuen tasoa, joka koskee jäsenvaltioiden tiedoksi antamia toimenpiteitä, jotka on määrä hyväksyä, komissio ottaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 4 kohdan mukaisesti huomioon niiden tuotantosidonnaisten suorien tukien tason, jotka on myönnetty ainakin yhtenä vuonna viitekaudella 2010-–2014.

2 JAKSO

Puuvillan lajikohtainen tuki

56 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillantuotantoon

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomat edellytykset, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Näiden edellytysten on perustuttava vähintään yhteen seuraavista seikoista:

a) maatalousekonomia alueilla, joilla on merkittävää puuvillantuotantoa;

b) maaperä- ja ilmasto-olot alueilla, joilla kyseiset pinta-alat sijaitsevat;

c) keinokastelujärjestelmät;

d) ympäristöä todennäköisesti säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

▼B

57 artikla

Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lajikkeet, jotka on rekisteröity direktiivissä 2002/53/EY säädettyyn viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon ja mukautettu markkinoiden tarpeisiin.

58 artikla

Tukikelpoisuusvaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viljelyalat katsotaan kylvetyiksi, jos saavutetaan kasvien vähimmäistiheys, jonka asianomainen jäsenvaltio vahvistaa maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

59 artikla

Maatalouskäytännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa maatalouskäytäntöjä koskevia erityissääntöjä, jotka ovat tarpeen viljelysten säilyttämiseksi ja sadon korjaamiseksi tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

60 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on joka vuosi hyväksyttävä yhdeksi vuodeksi alkaen viimeistään 1 päivästä maaliskuuta jokainen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimialakohtainen organisaatio, joka jättää hakemuksen tullakseen tällaiseksi hyväksytyksi organisaatioksi ja

a) kattaa vähintään 4 000 hehtaarin kokonaisalan, jonka tämän asetuksen 56 artiklassa säädetyt hyväksymisperusteet täyttävä jäsenvaltio vahvistaa;

b) joka kattaa vähintään yhden siementenpoistajan; ja

c) joka on vahvistanut sisäiset toimintasääntönsä, erityisesti liittymisedellytysten ja jäsenmaksujen osalta, kansallisten ja unionin sääntöjen mukaisesti.

2. Jos todetaan, ettei hyväksytty toimialakohtainen organisaatio täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisedellytyksiä, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, paitsi jos kyseisten edellytysten noudattamatta jättämisen syyt korjataan. Jos hyväksyntä aiotaan peruuttaa, jäsenvaltion on annettava se tiedoksi toimialakohtaiselle organisaatiolle perusteluineen. Jäsenvaltion on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa tietyssä määräajassa.

Viljelijät, jotka ovat jäseniä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, jonka hyväksyntä peruutetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, menettävät oikeutensa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen.

▼B

61 artikla

Tuottajien velvoitteet

1. Tuottaja ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa.

2. Tuottajan, joka on jäsenenä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, on toimitettava tuottamansa puuvilla samaan organisaatioon kuuluvalle siementenpoistajalle.

3. Tuottajien osallistuminen hyväksyttyyn toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

6 LUKU

ILMOITUKSET

62 artikla

Määritelmiin liittyvät tiedoksiannot ja asiaan liittyvät säännökset

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

63 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 5 kohdan mukaista vähennyskerrointa koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltion on annettava 8 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset tiedoksi komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015. Tiedoksiannoissa on oltava yksityiskohtaiset tiedot päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätökset on tehty.

64 artikla

Perustukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 22 artiklan 2 ja 3 kohdan, 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä. Lisäksi kyseisen asetuksen 24 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan ja 40 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on tapauksen mukaan esitettävä myös perustelut.

Kun jäsenvaltio antaa komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 23 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset, tiedoksiannossa on oltava yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden pohjalta kyseiset päätökset on tehty, erityisesti perusteet, joita käytetään alueiden määrittelemiseksi kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti, perusteet,

▼B

joita käytetään kansallisten enimmäismäärien jakamiseksi alueellisesti mainitun asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä perusteet, joita käytetään muutettaessa määriä vuosittain asteittain mainitun asetuksen 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdan, 30 artiklan 11 artiklan b alakohdan, 32 artiklan 3 kohdan b alakohdan, 32 artiklan 5 kohdan ja 36 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

Jos asetuksen (EU) N:o 1307/2013 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua päätöstä tarkistetaan, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen tarkistetun päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 34 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on annettava päätöksensä komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä tammikuuta.

4. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 39 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 40 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjä vaihtoehtoja, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tällaisen päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 31 päivänä heinäkuuta yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä päätöksistä sekä perustelut ja tapauksen mukaan puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti kyseiset päätökset on tehty.

5. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään joka vuoden 1 päivänä syyskuuta asianomaisen hakuvuoden osalta viljelijöiden mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien hehtaarien kokonaismäärä.

65 artikla

Viherryttämiseen liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi seuraavat tiedot:

a) Niiden on ilmoitettava viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2014

i) tarvittaessa päätöksensä laskea asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu tuki kyseisen kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti;

ii) tarvittaessa päätöksensä nimetä muita asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita;

▼B

iii) tarvittaessa päätöksensä soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla, kuten mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään.

b) Niiden on ilmoitettava viimeistään asianomaisen vuoden 15 päivänä joulukuuta päätös nimetä tämän asetuksen 41 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuja uusia ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen alueita.

c) Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta asianomaisen hakuvuoden osalta

i) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joiden on täytettävä ainakin yksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista viherryttämisvelvoitteista, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä;

ii) ►C1 niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka on vapautettu yhdestä tai useammasta viherryttämiskäytännöstä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu kaikista käytännöistä, koska he täyttävät asetuksessa (EY) N:o 834/2007 asetetut vaatimukset, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista koskevasta velvoitteesta, sekä niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä. Kyseisiin lukuihin ei saa sisällyttää viljelijöitä, jotka osallistuvat pienviljelijäjärjestelmään; ◄

iii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka soveltavat vastaavia toimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti – tässä yhteydessä on tehtävä ero a alakohtaa ja b alakohtaa soveltavien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä;

iv) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan viljelyn monipuolistamista – tässä yhteydessä on tehtävä ero kahta ja kolmea eri kasvilajia viljelevien viljelijöiden välillä – ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama peltoalan hehtaarimäärä;

v) ►C1 viljelijöiden kokonaislukumäärä, joka otetaan huomioon laskettaessa suhdetta pysyvän nurmen alojen ja koko maatalousmaan välillä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä; ◄

vi) ►C1 niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka ilmoittavat ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen aloja, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä ja nimettyjen ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä; ◄

vii) ►C1 niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, joihin sovelletaan ekologista alaa koskevaa velvoitetta, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä ja ekologiseksi

▼B

alaksi ilmoitettujen hehtaarien kokonaismäärä ennen painokertoimien soveltamista, eriteltynä ekologisen alan tyypeittäin, sellaisina kuin ne ovat lueteltuina asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa; ◄

viii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka panevat ekologista alaa koskevan velvoitteen täytäntöön alueellisella tai kollektiivisella tasolla, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittamien peltoalahehtaarien kokonaismäärä.

d) ►C1 Niiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä joulukuuta viitesuhde ja vuotuinen suhde pysyvän nurmen alojen ja koko maatalousmaan välillä sekä tiedot tilakohtaisista velvoitteista, jotka on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 45 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan ja tämän asetuksen 44 artiklan mukaisesti. ◄

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle tiedoksi

a) päätös siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetelluista aloista on pidettävä ekologisena alana, minkä lisäksi on annettava viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2014 yksityiskohtaiset tiedot muun muassa ehdoista, jotka näiden alojen on täytettävä jäsenvaltion tekemän päätöksen seurauksena;

b) ►C1 yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muunto- ja painokertoimien käytöstä. ◄

3. Siinä tiedoksiannossa, joka on tehtävä viimeistään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehdyn asiaa koskevan päätöksen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta, on annettava komissiolle seuraavat tiedot:

a) asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun alueellisen täytäntöönpanon valinneiden jäsenvaltioiden osalta tiedot alueiden määrittelystä, alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 46 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi valituista aloista sekä perustelut sille, miten alueellinen täytäntöönpano tukee unionin ympäristö-, ilmasto- ja biodiversiteettipolitiikan täytäntöönpanoa;

b) niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka päättävät sallia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kollektiivisen täytäntöönpanon, tarvittaessa tiedot alojen nimeämisestä ja tämän asetuksen 47 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi valituista aloista.

4. ►C1 Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ehdon ja päättävät soveltaa mainitussa säännöksessä säädettyä vapautusta, on viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, joka edeltää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 8 kohdan perusteella tehdyn asiaa koskevan päätöksen

▼B

ensimmäistä soveltamisvuotta, tekemässään tiedoksiannossa annettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot mainitusta päätöksestä, mukaan lukien tiedot ja laskelmat, jotka osoittavat, että kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ehdot täyttyvät. ◄

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin päätöksiin, joilla jatketaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vapautuksen soveltamista ja uusitaan tämän asetuksen 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kolmevuotinen kausi.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi kaikki asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamista koskevat muutokset.

66 artikla

Nuorten viljelijöiden tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 6 kohtaa nuorten viljelijöiden tuen laskennassa, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015 menetelmä, joka on valittu tuen laskemiseksi, sekä mainitun asetuksen 50 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistettu yläraja.

2. Jos jäsenvaltio päättää määritellä tukikelpoisuusedellytykset asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai soveltaa mainitun asetuksen 50 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2015.

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää mahdollisuutta laskea uudelleen kiinteä hehtaarimäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 10 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, sen on annettava tällainen päätös komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta sinä vuonna, jonka osalta tällaista uudelleenlaskentaa sovelletaan, ja esitettävä perustelut sekä puolueettomat perusteet, joiden pohjalta päätös on tehty.

▼M2

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 49 artiklan 1 a kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset viimeistään 15 päivän kuluttua päätöksentekopäivästä.

▼B

67 artikla

Vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen liittyvät tiedoksiannot

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedoksiantoihin on sisällytettävä tämän asetuksen liitteessä I luetellut tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi jokaisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen ja tietyn maatalouden muodon tai alan osalta tuensaajien kokonaismäärä, myönnettyjen tukien määrä sekä kokonaisala ja eläinten kokonaismäärä, joista tukea on tosiasiallisesti maksettu. Tällaiset tiedoksiannot on tehtävä viimeistään 15 päivänä syyskuuta sinä vuonna, joka seuraa sitä vuotta, jonka osalta tukea myönnetään.

▼M2

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 53 a artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset viimeistään sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen ensimmäinen maksu tai ennakkomaksu on suoritettu viljelijöille. Jos maksu on suoritettu 16 päivän ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana, ilmoitus on tehtävä viimeistään 1 päivänä joulukuuta. Ilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) luettelo kyseisistä toimenpiteistä ja siirretyt määrät;

b) kunkin asianomaisen toimenpiteen osalta tukikelpoiset pinta-alat tai eläinten lukumäärä kyseisenä hakuvuonna sen jälkeen, kun toimitetut hakemukset on tarkastettu;

c) kunkin asianomaisen toimenpiteen osalta perustelut sille, ettei siirto kannusta tuottamaan nykyistä tuotantotasoa enemmän ja ettei komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 54 artiklan ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetuista päätöksistä tule mitättömiä.

▼B

68 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytyksiä koskevat tiedoksiannot

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 10 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

69 artikla

Uudelleenjakotukea koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 2 luvun mukaisesti uudelleenjakotukea, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 41 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien uudelleenjakotuen laskentaa koskevat yksityiskohdat ja perustelut sekä tapauksen mukaan tiedot mainitun asetuksen 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta ja mainitun asetuksen 41 artiklan 5 kohdan mukaisesta hehtaarimäärän puitteissa sovellettavasta asteittaisesta järjestelmästä.

70 artikla

Luonnonhaitta-alueille myönnettäviä tukia koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 4 luvun mukaisesti tukia luonnonhaitta-alueille, sen on annettava komissiolle tiedoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 48 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014. Tiedoksiannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien tapauksen mukaan tiedot tuen rajoittamisesta tietyille alueille asetuksen (EU)

▼B

N:o 1307/2013 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mainitun asetuksen 48 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien soveltamisesta ja mainitun asetuksen 48 artiklan 5 kohdan mukaisesta alueellisesta soveltamisesta.

71 artikla

Pienviljelijäjärjestelmää koskevat tiedoksiannot

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osaston mukaisesti pienviljelijäjärjestelmää, sen on annettava komissiolle tiedoksi kyseisen osaston mukaisesti tehdyt päätökset viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

Tiedonannossa on oltava tällaista päätöstä koskevat tiedot, mukaan lukien mahdollinen asetuksen (EU) N:o 1307/2013 62 artiklan 2 kohdan mukainen viljelijöiden automaattinen järjestelmään sisällyttäminen ja mainitun asetuksen 63 artiklan mukainen tuen laskenta.

Jäsenvaltioiden on annettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rahoittamispäätös komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sen kalenterivuoden 1 päivänä joulukuuta, johon tuki liittyy.

72 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 1 kohdan, 41 artiklan 4 kohdan tai 52 artiklan 6 kohdan soveltaminen oikeushenkilöiden jäseniin tai ryhmiin

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 8 artiklan 4 kohtaa, 41 artiklan 8 kohtaa tai 52 artiklan 7 kohtaa, sen on annettava kyseisten päätösten tiedot komissiolle tiedoksi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014.

73 artikla

Tukien lineaariset vähennykset

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 51 artiklan 2 kohdassa tai 65 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja lineaarisia vähennyksiä, sen on annettava sovellettu vähennysprosentti komissiolle tiedoksi viipymättä ja viimeistään sitä vuotta, jona lineaarisesti vähennettyjä suoria tukia haettiin, seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

74 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä koskeviin tietoihin liittyvä pyyntö

Komissio voi asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 tai tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita toimittamaan tietoja asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai niiden sääntöjen, jotka komissio on mainitun asetuksen perusteella mahdollisesti antanut, täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

▼B

75 artikla

Kertomukset

1. Jos Bulgaria tai Romania päättää myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia asetuksen (EU) N:o 1307/2013 18 artiklan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle kertomus viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016. Kertomuksessa on oltava jokaisen täydentävän kansallisen suoran tuen osalta myönnetyn täydentävän kansallisen suoran tuen kokonaismäärä, tukea saaneet hehtaarit ja tapauksen mukaan tukiaste.

2. Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 37 artiklan 1 kohdan mukaista siirtymäkauden kansallista tukea, sen on toimitettava komissiolle vuotuinen kertomus viimeistään sitä vuotta, jona kyseinen siirtymäkauden kansallinen tuki pantiin täytäntöön, seuraavan vuoden 15 päivänä syyskuuta. Kertomuksessa on oltava jokaisen alan osalta tuensaajien määrä, myönnetty siirtymäkauden kansallisen tuen määrä, hehtaarit, tukea saaneiden eläinten tai muiden yksiköiden lukumäärä ja tapauksen mukaan kyseinen tukiaste.

76 artikla

Tarkistuksesta johtuvan päätöksen tiedoksiantaminen

Jos komissiolle asetuksen (EU) N:o 1307/2013 tai tämän asetuksen mukaisesti tiedoksiannettua päätöstä mahdollisesti tarkistetaan, komissiolle on annettava tarkistuksesta johtuva päätös tiedoksi neljän viikon kuluessa päätöksen tekemisestä, jollei asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädetä tällaisen tiedoksiannon osalta muusta määräajasta.

Tiedoksiannossa on oltava tiedot päätöksestä ja tapauksen mukaan perustelut ja puolueettomat perusteet, joiden mukaisesti päätös on tehty.

7 LUKU

MUUTTAMINEN, KUMOAMINEN JA VOIMAANTULO

77 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X korvataan tämän asetuksen liitteellä II.

78 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 1120/2009 ja (EY) N:o 1121/2009.

Niitä sovelletaan kuitenkin tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuotta 2015 edeltäviin kalenterivuosiin.

▼B

79 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka koskevat kalenterivuoden 2014 jälkeisiä kalenterivuosia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Komissiolle 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tiedoksiantojen sisältö

Tiedoksiantojen on sisällettävä seuraavat tiedot:

1) tuotantosidonnaiselle tuelle vahvistettu kokonaismäärä ja siihen liittyvä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän prosenttiosuus kunakin vuonna vuoteen 2020 asti;

2) kunkin tukitoimenpiteen nimi;

3) kunkin tukitoimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin;

   a) kohdealue tai -ala;

▼M2

   b) tietyt valitut maatalouden muodot ja/tai alat sekä kuvaus niiden vaikeuksista ja tarvittaessa jäsenvaltioiden vahvistamat perusteet tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueiden määrittämiseksi;

▼B

   c) asiaan liittyvä taloudellinen ja sosiaalinen merkitys sekä merkitys ympäristön kannalta;

▼M2

   _____

▼B

   e) tieto siitä, onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 4 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettu;

   f) tukitoimenpiteen kesto;

   g) sovellettavat tukikelpoisuusedellytykset;

▼M2

   g a) tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa soveltavien jäsenvaltioiden osalta perusteet, joita sovelletaan määritettäessä eriytettyjä yksikkökohtaisia määriä kyseisen alakohdan mukaisesti;

   h) tuen arvioitu yksikkökohtainen määrä (yksikkökohtaiset määrät) laskettuna tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti;

▼B

   i) rahoitusta varten vahvistettu määrä;

   j) sovellettava määrällinen raja eli vahvistetut pinta-alat ja tuotokset tai vahvistettu eläinten lukumäärä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

   k) tarvittaessa enimmäispinta-ala tämän asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua öljysiemeniä koskevan tuen täytäntöönpanoa varten;

   l) mahdolliset toimenpiteet, joita sovelletaan unionin muiden tukijärjestelmien tai valtiontuilla rahoitettujen toimien nojalla samaan alueeseen tai alaan, johon sovelletaan tuotantosidonnaista tukitoimenpidettä, ja tarvittaessa perusteet ja hallinnolliset säännöt sen varmistamiseksi, että tukea, jolla pyritään saavuttamaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tavoite, ei myönnetä myös unionin muiden tukijärjestelmien yhteydessä mainitun asetuksen 52 artiklan 9 kohdan mukaisesti;

4) tarvittaessa yksityiskohtainen kuvaus erityisestä tilanteesta kohdealueella tai -alalla ja tiettyjen maatalouden muotojen tai alojen erityispiirteistä, joiden vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus ei ole riittävä todettujen vaikeuksien poistamiseksi ja jotka oikeuttavat tuen korottamisen kyseisen asetuksen 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

5) tarvittaessa osoitus siitä, että jokin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 55 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetuista tarpeista esiintyy.

▼C1

LIITE II

”*LIITE X*

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muunto- ja painokertoimet (*)

Piirteet	Muuntokerroin (m/puu m^2:ä kohden)	Painokerroin	Ekologinen ala (jos molempia kertoimia sovelletaan)
Kesantoala (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Terassiviljelmät (1 m:ä kohden)	2	1	2 m^2
Maisemapiirteet:			
Pensasaidat tai puustoiset kaistat (1 m:ä kohden)	5	2	10 m^2
Yksinään oleva puu (puuta kohden)	20	1,5	30 m^2
Rivissä olevat puut (1 m:ä kohden)	5	2	10 m^2
Ryhmässä olevat puut/metsäsaarekkeet (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m^2
Pellonpientareet (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m^2
Lammikot (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m^2
Ojat (1 m:ä kohden)	3	2	6 m^2
Perinteiset kiviaidat (1 m:ä kohden)	1	1	1 m^2
Muut piirteet, joita ei ole lueteltu edellä mutta jotka on suojeltu maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Suojakaistat (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m^2
Peltometsätalouden hehtaarit (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa (1 m:ä kohden)			
Tuotantoa ei harjoiteta	6	1,5	9 m^2
Tuotantoa harjoitetaan	6	0,3	1,8 m^2
Lyhytkiertoisen energiapuun alat (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2
32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut metsitetyt alat (m^2:ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m^2
Alat, joilla on kerääjäkasveja tai kasvipeitettä (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2
Alat, joilla on typpeä sitovia kasveja (1 m^2:ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m^2

(*) Tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilan ekologisen alan määrittämiseksi muunto- ja painokertoimia sovelletaan myös niihin piirteisiin, jotka sisältyvät liitteessä IX olevassa III jaksossa lueteltuihin vastaaviin käytäntöihin ja jotka ovat samat kuin tässä liitteessä luetellut piirteet, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1) 45 artiklassa.”